

1973 மார்ச் 6] [திரு. எல். கணேசன்]

சண்டை நடக்கும், அதனால் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெறும், ஏதாவது பிணங்கள் விழும், அந்தப் பிணங்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, பார் பார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் கொடுமையைப் பார் என்று சொல்லலாம் என்று திட்டமிட்டுக் கலகம் வீசுவீர்தார்கள்.

எனவேதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் எவ்வளவுதான் ஆத்திரமூட்டப்பட்டாலும், உணர்ச்சி தூண்டி விடப்பட்டாலும், எங்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தி விட்டாலும் நாங்கள் அமைதி காத்தோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் வழி மறித்திருக்கின்ற சாலைகளிலே லாரிகள் செல்ல வேண்டாமென்பதற்காக, வடபுறத்திலேயிருந்து வந்த லாரிகளைத் திருப்பி குறுக்கு மார்க்கமாகச் சென்ற பொழுதுகூட இங்கேயிருந்த சாலையை மறித்த அவர்கள் மீண்டும் ஓடி வந்து எங்களை மறித்தார்கள். இவர்கள் கொடி பிடிக்க வேண்டிய இடம் முக்கியமாக, அங்கே மறித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எனவே அங்கே சென்றால் கலகம் ஏற்படும் என்று நாங்கள் ஒதுங்கிவந்தாலும் அப்படி வந்தவர்களை மீண்டும் வழி மறித்துத் தாக்கியவர்கள் அவர்களே அல்லாமல் நாங்கள் அல்ல. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அந்த நிலைமையையெல்லாம் மாற்றி அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், நிரம்பப் படித்தவர்கள் கூடப் பேசுகிறார்கள். இன்னும் அதிகல் வேடிக்கை என்னவென்றால், அவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுகூடப் பேசுகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு எவ்வளவு பொறுப்பாக இருக்க முடியும்? விலைவாசியேற்றத்தின் அடிப்படைக் காரணங்களில் ஒன்று பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாகும்.

Deficit financing and inflationary policies are the main causes for rising prices over which the State Government have no role whatsoever. எனவே, நிச்சயமாகத் தெரியும், இங்கே பேசுபவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுவது ஆண்டுதோறும் மத்திய அரசுதான்.

[1973 மார்ச் 6]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், அன்றைக்கு கலெக்டர் ஆபீஸ்களின் முன்னால் இங்கேயிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து மறியல் செய்தார்களே, அன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று தெரியாதா?

திரு. எல். கணேசன் : மத்திய அரசு பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை மட்டும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு நோட்டு அடிக்கிறது. பொருள் உற்பத்தியாகாமல் நோட்டு மட்டும் அச்சடிக்கப்படும்பொழுது விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும் என்பது இங்கே இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். நோட்டடிப்பதிலே நமக்குத் தொடர்பில்லை. பற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை அவர்கள்தான் அதிகமாக சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக விலைவாசி ஏறுகிறது என்று மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் சாட்டவேண்டிய குற்றச்சாட்டு மத்திய அரசை நோக்கியிருக்க வேண்டும். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அடிப்படையான காரணம் மத்திய அரசின் செயல்களே என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது தெரிந்தும் வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டிப் பேசுகிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சி, தொழில் உற்பத்திப் பெருகாமல் இருப்பது இன்னொரு காரணம். இதில்கூட மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு பங்கிருக்கிறது? மாநில அரசு தொழில் தொடங்கும் உரிமையை கூட மத்திய அரசிடம் கோரிப்பெற வேண்டும்.

ஆகவே, நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்பொழுது தெளிவாகத் தெரியும், தமிழகத்தில் இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை எல்லா வகையிலுமே பாராட்டுதற்குரியது. எவ்வளவு தான் அரசியல் மாச்சரங்கள் கொண்டிருந்தாலும், கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் நல்லவைகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டவர்கள் இதை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள் என்று கருதி விடை பெறுகிறேன், நன்றி.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்பொழுது, 1966-67-இல் அன்றைக்கிருந்த அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாயைவிட இன்றக்கு அதைவிட ஒருபங்கு வருவாய் பெருகியிருப்பதைப் பார்க்கின்றும், அப்படிப்பெருகியிருக்கும் காரணத்தால் இது நிச்சயம் பட்ஜெட்டாகத் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கிருந்த வருவாயைவிட இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 271 கோடி ரூபாய் வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு 194 கோடி ரூபாய் வருவாயாக இருந்தது. 6 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு இப்பொழுது 271 கோடி ரூபாய் வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய வருவாய்த் கணக்கில் 445 கோடிக்கு வருவாய்த் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், இது மக்களுக்குச் செலவழிக்கும்தொழுது எந்த அளவிற்குப் பயன்படுகிறது. பயன்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது, அதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதற்குக் கடைமப்பட்டிருக்கிறோம்.

மக்கள்மீது வரினைப் போட்டிருக்கிறோம், கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளைத் திறந்து, அதனால் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இதனால் நாட்டு மக்களிடத்திலே, அரசு பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கின்ற சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தச் சமதர்ம சமுதாயத்தை எதிர்த்தோக்கி முதற்படியிலே நின்று கொண்டிருக்கிறோமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைய நிலை என்ன? மக்களின் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக சரமாவன்களை வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாங்கும் சக்தி குறையும்பொழுது மக்கள் மத்தியிலே நிச்சயமாக வறுமை தாண்டவமாடுகிறது. ஆகவே, நாம் எவ்வளவுதான் பட்ஜெட்டைப் பெருக்கினாலும், எவ்வளவுதான் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும்கூட வாங்கும் சக்தியை நாம் குறைத்துவிட்டு, வாங்கும் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிற திட்டத்தின்மூலம் இன்றைக்கு ஓரளவு நாட்டிலே வறுமையைப் புதுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்க முடியவில்லை என்று பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தமக்கு வேண்டிய பண்டங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்கிறார்கள்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1973 மார்ச் 6]

அரசு ஊழியர்கள்கூட தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற ஊதியம் போதவில்லை, பண்டங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அடிப்படையில் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்றால் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால்தான் மக்களுக்கு, எல்லாம் தரப்பு மக்களுக்கும் நன்மை உடையதாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்னால் பேசிய நண்பகவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயர்விற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மாநில அரசுக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பையும் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. மத்திய அரசுக்கு எந்த அளவிற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. 1966-க்கு முன் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எதிர் வரிசையிலே இருந்தார்கள். நானும் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே தான் இருந்தேன் அப்பொழுது 194 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கின்ற அளவில் அன்றைக்குப் போட்ட வரிகளை நாம் கண்டித்தோம். ஜனவரி பிப்ரவரி தவிர மற்ற எல்லா வரிகளையும் போட்டு, ஜனங்களைக் கசக்கிப் பிழிந்த இந்த அரசு இனி இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். அன்றைக்கிருந்த விலைவாசியைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இட்வியைக் கூடக் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் ஆளும் வரிசைக்கு வந்துவிட்டீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறினால் அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இந்த அரசுக்கு வரும் என்பதை நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

மு.ப.
11-00

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, on a point of clarification. As regards price level, we must clearly understand the economic principles and we could have read it in the ordinary text-books of economics. Supposing the price level is X. X is equal to money supply divided by production. Therefore, the price level, apart from the price of individual articles, depends upon the total money supply divided by total production. Now the created money supply is over Rs. 5,000 crores. If the money supply is reduced, the price will go down.

1973 மார்ச் 6]

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொருளா தாரத் தத்துவத்தைச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு வேண்டிய தெல்லாம் தத்துவங்கள் அல்ல. நடைமுறை.

நடைமுறையில் கையில் காசு எடுத்துக் கொண்டு அரிசி வாங்கப் போகிறான் என்றால் அவனுக்கு தேவையான அரிசி அந்தக் காசுக்குக் கிடைக்கிறதா; கடையில் போய் காப்பி குடிக்கும் போது மலிவாகக் கிடைக்கிறதா; வாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்பதுதான். தத்துவத்தைப் பற்றிப் பேச நான் முன்வரவில்லை. இவ்வளவு தூரம் பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதில் மக்களுக்கு என்ன வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாய்ப்பு பெருக இருக்கிறதா, சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அரசாங்க நிர்வாகம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் எப்படி தொடர்பு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும் சிபாரிசு தேவையாக இருக்கிறது. ஒரு ஃபைல் எம்ப் பண்ண எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பிடிக்கலாமா, எம்.எல்.சி.க்களைப் பிடிக்கலாமா, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பிடிக்கலாமா, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பிடிக்கலாமா என்ற நிலைமையில் நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

பொது மக்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளைப், எம்.எல்.ஏ.க்களையும் தங்களுடைய எஜமானர்கள் என்று எண்ணும் நிலைமை இருக்கிறது. அதுவா சமதர்மத் தத்துவம்? பொது மக்கள்தான் நாட்டின் மன்னர்கள்; நாமெல்லாம் ஊழியர்கள். அந்த நிலை இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறதா? இதைக் காங்கிரஸ் அரசு செய்யவில்லையா என்று கேட்கலாம். இப்போது அது அதிகமாக இருக்கிறது. செக்டேரியட்டில் ஒரே கூட்டம். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. பின்னாலும் 50 பேர் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கும் தவறான பாதையைத் தான் காட்டுகிறதே தவிர, நல்ல முறையில் இந்த அரசு செயல்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறதே தவிர, வேறல்ல.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இல்லையா என்று கேட்பதெல்லாம் பரிகாரம் அகாது. அதே தவறை நீங்களும் செய்யவேண்டுமென்பது சரியல்ல. கோளத்தில் இல்லையா, ஆந்திரத்தில் இல்லையா என்று

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1973 மார்ச் 6]

சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கு இங்கு ஒரு அரசாங்கம் தேவையில்லை. பல அரசாங்கங்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். அதைச் சுட்டிக்காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ள முற்படக் கூடாது. இங்கே சீர்திருத்தம் காட்ட வேண்டும். அப்படிச் சுட்டி ஒத்தான் இங்கு அரசு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறது என்பது பொதுமக்களுக்குப் புலப்படும்.

இன்று கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனிடம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறோம். அரிசி விற்பனை, சர்க்கரை விற்பனை, உர விற்பனை எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அனுபவத்தில் கூறுகின்ற கருத்தாகும். தனியார் துறைக்கும் கொடுக்கக்கூடாது. அரிசி, சீனி, உரம் போன்றவற்றை விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால் அரசே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும்.

திருப்பூர் திரு. எ. எம். மொய்தின்: கூட்டுறவுத் துறைக்கும் கொடுக்கக் கூடாது; தனியோருக்கும் கொடுக்கக் கூடாது; பின் யாருக்குக் கொடுத்து மக்களுக்கு விறியோகிப்பது?

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: அதைத்தான் சொன்னேன். அரசாங்கமே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறந்து தங்கள் ஊழியர்கள் மூலம் பங்கிடு செய்ய வேண்டும். நான் கூட கூட்டுறவுத் துறையில் தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அதிலுள்ள சிக்கல்கள் பல. இப்போது எம்மால் சேவிங்குக்கு பணம் திரட்ட வேண்டும். கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்குப் பணம் திரட்ட வேண்டும் அதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகளை முடுக்கி விடுகிறோம். அவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்ற தனியார் கடைக்காரர்களை நெருக்குகிறார்கள். ஆபிரம் கொடு, 500 ரூபாய் கொடு என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் தலைவரிடத்திலும் கேட்கிறார்கள். அரசு மூலம் வியாபாரத்தை ஏற்றிருக்கிற கூட்டுறவுத் துறையைச் சார்ந்த தலைவர்களைக் கேட்கும்போது அவர்கள் சொசைடி பணத்தை எடுத்து இதற்கெல்லாம் கொடுக்க முடியாது. தங்கள் கையிலிருந்து 500 ரூபாய் தொலையட்டும் என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் பிளாக் மார்க்கட் செய்ய தூண்டப்படுகிறார்கள். அதே போல் தனியார் துறையினரும் பிளாக் மார்க்கெட்டுக்குத் தூண்டப்

1973 மார்ச் 6]

[திரு. எ. சுவாமிநாஸ்]

படுகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அமைப்பு முறையில், நிர்வாக முறையில் சிக்கல்கள் காரணமாக பிளாக் மார்க்கெட்டுக்கு உற்சாகப் படுத்துகிறோம், தூண்டி விடுகிறோம். அது மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அரசே நேரடியாக பொது மக்களுக்கு இவற்றை விநியோகிக்க வேண்டும். அதற்காக அரசாங்கமே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறந்தால்தான் சரிவரச் செய்ய முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்லுவது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். 1956-க்கு முன்னால் பத்தாண்டுக் காலம் பெரிய பெரிய போராட்டங்களை நடத்தி, பலர் உயிரிழந்து, ஹேரிக்ரூப் போய், அடிதடி பட்டு தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தோம். தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தால் நமது முன்னேற்றம் இன்னும் கூடுதலாக இருக்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கும், எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு வந்தோம், வந்த பிறகு இன்று வரை பார்த்தால் எங்களைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் கவனிக்கத் தவறி விட்டது என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டும்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் கடந்த ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக எங்களைக் கவனிக்கவில்லை, நிராயம் கிடைக்கவில்லை பல்வேறு துறைகளிலும் நாங்கள் பின்தங்கியிருக்கிறோம்.

தொழிற் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஹைரல் பர்ப்பஸ் ஷர்க்ஷாப் ஒன்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதையாவது விட்டு வைக்கக்கூடாதா? அதையும் மூடி விட்டார்கள். அதை மூடிய பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு. ஒரு சா-மில், 120 பேர் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இருந்ததை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள், புதிதாக ஒன்றும் வரவில்லை.

அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரி வந்துவிடும் என்று நிண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் அது வராமல் இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டு விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இராமநாத புரத்தில் எந்தப் பகுதியிலும் ரப்பர் உற்பத்தி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. சிந்தடிக் ரப்பர் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. கேரளாவையும், தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரியையும் எடுத்துக் கொண்டால் கன்னியாகுமரியில் உற்பத்தியாகும் ரப்பர் தரந்தான் உயர்ந்தது. அங்கு மிகுதியாக

[திரு. எ. சுவாமிநாஸ்]

1973 மார்ச் 6

ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. அரசாங்க ரப்பர் தோட்டமே 30,000 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் யாரிடம் போய்ச் சொல்லுவது? இந்த அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை யோடு நடக்கக் கூடாது. இரு கண்களில் ஒரு கண்ணுக்குச் சுண்ணாம்பும், ஒரு கண்ணுக்கு வெண்ணையும்தடவுகிறது. எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

திரு. சௌடி எஸ். சந்திரபாபு: ரப்பர் பாக்டரி இராமநாதபுரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேண்டுமென்றால் இன்னொரு ரப்பர் பாக்டரி தங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கலாம். இராமநாதபுரம் பின்தங்கிய மாவட்டம். தொழிற்சாலைகள் எதுவும் கிடையாது. ஒன்றிரண்டு கொண்டு வந்தால்கூட அதைப் பார்த்து பொருமைப் படுவது சரியல்ல.

திரு. எ. சுவாமிநாஸ்: இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. கன்னியாகுமரியில் ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. ரப்பர் தொழிற்சாலைக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு என்ன தொழில் அங்கு இருக்கிறது? கன்னியாகுமரி தொழில் வளர்ச்சியில் பிற்போக்காக இருக்கிறது. நான் சுவால் விட்டுக் கேட்கிறேன். வேறு எந்தத் தொழிலை உடனடியாக அங்கு ஆரம்பிக்க முடியும்?

படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் ஆலப்புழைக்கு அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரியில் தான் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று சென்ஸஸ் கணக்கு குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. உள்ளூரில்தான் வேலை இல்லை, சென்னைக்கு வந்து போக்குவரத்து இலாகாவில் கண்டக்டர் வேலையாவது கிடைக்காது என்று படித்தவர்கள் வருகிறார்கள். இங்காவது கிடைக்கிறதா என்றால் அவர்களை மலையாளிகள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து வரக் கூடியவர்களைத் தூரத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் தலைவர அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்து சரியானதல்ல. இங்கே என்ன குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் நிறையப் பேர்களை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறையப் பேர்களுக்கு போக்குவரத்துத் துறையில் வேலை கொடுத்து இருக்கிறார்களே என்பதுதான். இருந்தாலும்கூட கடந்த ஆண்டு அங்கு நூறு பேர்கள் அளவிற்கு கண்டக்டர்கள் பணிக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டபோது அங்கு வேலை காலி இல்லாததால் இதர இடங்களில் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே முடித்தவசையில் செய்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவையும் அங்கேயேதான் செய்ய வேண்டுமென்றால், இதர மாவட்டங்களையும் புறக்கணித்துவிட முடியாத சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது அல்லவா?

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஏனெனில் அங்கு படித்தவர்கள் அதிகம். வேறு தொழில்தான் செய்ய அங்கு வாய்ப்பில்லை. அது பரந்த பகுதியும் அல்ல. குறுகிய பகுதி அது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வேறு எந்தத் தொழிலும் செய்ய வாய்ப்பில்லை. படிப்புதான் முக்கியமாக இருக்கிறது ஆகவேதான் அதைச் சுட்டிக் காட்ட விழைந்தேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து இலாகாவில் பஸ் பாடிகள் கட்டுவதற்கான பூனிடிகள் தமிழ்நாட்டில் இங்கு குரோம்பேட்டையில் ஒன்று இருக்கிறது, அடுத்தபடியாக நாகர்கோவிலில் ஒன்று இருக்கிறது. பஸ் பாடி கட்டுவதில் குரோம்பேட்டையில் கட்டுகிற பாடிக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ அதை விட ஐயாயிரம் ரூபாய் குறைந்த செலவில் கன்னியாகுமரியில் பாடி கட்டுகிறார்கள் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள். அப்படியிருக்க இன்று அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை. அங்குள்ள நிரந்தரமான ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கம்மா சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு, பாடிகள் கட்டுவதற்கு சாஸில் அனுப்புவதில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு வண்டிக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் லாபம் என்றால் நூறு வண்டிகளுக்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்பதை கணக்கிட்டுப் பாருங்கள். அங்குள்ள

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1973 மார்ச் 6]

தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்த வொர்க்ஷாப்பையே நிறுத்திவிடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இரண்டை நிறுத்தியாகிவிட்டது. மூன்றாவது அப்படி ஆகக்கூடாது. எனவே அங்குள்ள அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த முறையில் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், மின்சாரம், எலெக்ட்ரிஸிட்டி என்று சொன்னால் அந்தச் சொல்லிலேயே ஸிட்டி, எலெக்ட்ரிக் கரன்ட் என்ற இரண்டும் அடங்கியிருக்கிறது. ஸிட்டிக்கு மட்டும் தான் எலக்ட்ரிக் கரன்ட்? கிராமங்களுக்கு அது கிடைக்க வேண்டாமா? கிராமங்களுக்கு எலக்ட்ரிக் கரன்ட் கிடைப்பதில்லை, என் ஊருக்கு கரன்ட் இல்லை. ஆனால் நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. கிராமங்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா? கிராமவாசிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டாமா? கம்பங்களும் வொயர்களும் கிராமங்களில், கரன்ட் பட்டணத்திற்குப் போகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். இப்போது பரீட்சை சமயம். மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரம். மின்சாரம் இல்லாததால் கிராமங்களில் உள்ள மாணவர்கள் படிக்க முடியவில்லை. ரிசல்டைப் பார்த்தால் கிராமங்களில் உள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தோற்றுப் போயிருப்பார்கள். காரணம் படிக்க வசதியில்லை. முன்னாலே வெளிச்சத்தைக் காட்டி, பஸ்ப் வெளிச்சத்தைக் காட்டி அதில் பழகியவர்கள் இப்போது அது இல்லை என்றால் என்ன செய்வார்கள்? கட் இருப்பதை உணருகிறோம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம் மூலம் கிட்டத்தட்ட 60 மெகா வாட்ஸ் கரன்ட் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 100 மெகா வாட்ஸ் உற்பத்தியாக வேண்டும். 80 மெகா வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. எங்களுக்கு எட்டு மெகா வாட்ஸ் கொடுத்தால் போதும். அங்கு உற்பத்தி செய்வதில் எட்டு மெகா வாட்ஸ் கொடுத்தாலே எங்களுக்குப் போதும்.

அடுத்தபடியாக, செட்டில்மென்ட் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ரீ-சர்வே நடந்தது, செட்டில்மென்ட் ஏற்பாடு இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ரீ-செட்டில்மென்டைப் பார்த்தால்

1973 மார்ச் 6] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

ராமசாமி என்பவரின் பெயருக்குச் செல்லவேண்டிய நிலம் சுப்பிரமணியம் என்ற பெயரால் பதிந்திருக்கிறது. இப்படி தகராறு நிரம்பியிருப்பதால் இந்த செட்டில்மென்ட் வழக்குகளை பரிசீலனை செய்வதற்காக அதிகாரிகளைப் போட்டு பாசிலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மேல் அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் ஒரு மாதத்திற்குள் 500 பட்டாக்களாவது பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும் என்று சொல்லி டார்க்டெட் போடுவதால் வழக்குகளைப் பரிசீலனை செய்து ஒழுங்காக அவைகளை முடிக்க முடியவில்லை. எனவே டார்க்டெட் போடாமல் ஒழுங்காக எல்லா ரிகார்ட்டுகளையும் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குரிய கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்ட வேண்டும்.

சிற்றூர்-பட்டினங்கால் வேலை முடிந்துவிட்டது என்று சொன்னாலும் பல கிளைக் கால்வாய்கள் இன்னும் வெட்டப்படவில்லை. அவற்றையும் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின்னர், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எல்லாம் கட்டடங்கள் இல்லை. ஸர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஸ்வாமி காலத்தில் கட்டாயக் கல்வி புரத்தப் பட்ட இடம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம். அங்கு கூரை இல்லாத பல பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன. கட்டடங்கள் இல்லை அவற்றிற்கு. அவற்றையும் கட்டித் தர ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிற தொடர்பு இருக்கிறதே அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் சிபாரிசு மூலம்தான் காரியங்கள் ஆக வேண்டும் என்ற மனப்போக்கு மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கிறது. அந்த மனப்போக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வி. சுப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறபோது நான் இந்த அரசாங்கத்தையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1973 மார்ச் 6]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளாக இப்படிப்பட்டதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்த்ததே கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் இப்படிப்பட்ட முறப்பாக்கானதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்த்ததே கிடையாது என்பதில் நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிறப்போது இது தமிழ்நாடு அரசு சமதர்மத்தை நோக்கி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல முறையில் நடைபொட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு நல்ல அறகுறியாகும். இதில் உழுபவனுக்கும் நல்ல சொந்தமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஆண்டுவந்த ஆட்சியாளர்கள் அதைக் கொஞ்சியதற்காக, உழுபவனுக்கு நல்ல சொந்தமா, அப்படியானால் ரெயினிச் செலப்பங்களுக்கு எல்லாம் ரெயினிச் சொந்தமாகலாம் என்று அன்று கேள்வி செய்தவர்கள் இன்றும் அந்த மனப்பான்மையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கலையும் கனடலும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் முற்போக்குக் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. அவர்களுட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வாங்குகவில்லையே என்று பார்க்கிறபோது அவர்கள் ஏன் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இதனைய திட்டங்கள் மூலம் இந்த நாட்டில் ஏழைகள் இல்லாமல் போய் விடுவார்கள், அப்படி ஏழைகள் இல்லாமல் போனால் நம் கட்சிக்கு வாழ்வு இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற அச்சத்தில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சிகளுக்கு நாட்டில் ஏழைகள் தேவையப்படுகிறது. ஆகவேதான் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எதிர்க்கிறார்கள்.

அதல்லாமல் மற்றக் கட்சிகள் இருக்கின்றன. இதை மறுத்துப் பேச முடியாத காரணத்தினால் ஏதோ சாக்கைச் சொல்லி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சரியானதல்ல என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. அவர்களுடைய மனப்பான்மையை அவர்கள் பேச்சே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம் முதல்வர் அவர்கள் புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்கி யிருக்கிறார்கள். அதற்காக புதுக்கோட்டைப் பகுதி மக்களின் சார்பில் எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இருபது,

1973 மார்ச் 6] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

இருபத்தைந்தாண்டுகளாக புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் அப்போது நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள் கோளக்காதினராக இருந்து வந்தார்கள். இன்று இந்த அரசு மக்களின் மனப்பான்மையை உணர்ந்து புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்க முன்வந்ததற்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினரான திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் யேசுமபோது புதுக்கோட்டையில் உள்ள சர்வகட்சிகளும் சேர்ந்து போராடுவதற்கு முன்வந்ததால் இந்த மாவட்ட அமைப்பு வந்தது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக ஆண்டு வந்தவர்கள் இன்று போராட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கிறார்களா என்றால் அது வேடிக்கையான விஷயமாக இருக்கிறது. துப்பா ஒரு குழு அமைப்பதாக பத்திரிகைகளில் வந்ததே தவிர எந்தவிதமான போராட்டமும் அந்த நடைபெற்றதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அப்படி போராட்டம் நடத்தியதாற் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு நல்ல பெயர் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. அது என்பதில்தான் அவர்கள் கண்ணுங்கருத்தமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் அது எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகையால் அவர்களுடைய பேச்சு இந்த திராவிட மன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு எந்தவிதமான நல்ல பெயரும் வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, நான் அவர்கள் பேசி வருவதை வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் திருவரங்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியம் இருக்கிறது. இது 63 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் சரிவர செய்க முடியவில்லை. இதை ரெண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று 20 ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். அந்த ஒன்றியத்தை இரண்டு ஒன்றியமாக பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1973 மார்ச் 6]

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் ஆலங்குடிக்கு ஜனவரி 6-ம் தேதி நாவலர் அவர்கள் வந்தபோது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புக் கொடி காண்பித்தார்கள். அங்கே ஏதோ நடந்து விட்டதாக பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசினார்கள். பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஆலங்குடிக்கு வந்து ஏதோ விசாரணை செய்தது போல் செய்து அங்கே அராஜகம் நடந்தது என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பொது மக்களை அடித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

இதே மன்றத்தில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை எதிர்த்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள 4½ கோடி மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்று. அப்படியிருக்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அடித்தார்கள் என்று சொல்வது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நாட்டிலே நாடிகிடையாது என்று சொன்னவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எங்களை அடிச்சிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

6 ஆம் தேதி நடந்தது என்ன. அன்று நாவலரும், நானும் கரமக்குடி நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றோம். அங்கே கூட்டத்தை நடத்த முடியாமல் செய்தார்கள். நல்லவேளையாக கல் எறியவில்லை. நல்ல காலமாக அங்கே கூட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு ஆலங்குடிக்கு வந்தோம். போலீஸ்காரர்கள் காண்பித்த இடத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. பொதுக் கூட்டம் நடந்த இடத்திற்கும் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்ட இடத்திற்கும் 2 பர்லாங்கு தூரம் இருக்கும். நாவலர் அவர்களை பேச விடாமல் கோஷம் போட்டார்கள். அப்போது போலீஸ் அதிகாரி சொன்னார், கோஷம் போடுகிறவர்கள் தனியாக வாருங்கள், தனியாக வந்து கோஷங்கள் போடுங்கள் என்று இங்கே உறுப்பினர் செல்லையா அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே கோஷம் போடவில்லை நாங்கள், பொது மக்கள் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அனால் போலீஸ் அதிகாரி தனியாக வந்து கோஷம் போடுங்கள் என்று சொன்னவுடன், கோஷம் போடுகிறவர்கள் தனியே வந்து நின்றார்கள். அவர்களைச் சுற்றி போலீஸ் அதிகாரிகள் நின்று

1973 மார்ச் 6] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

கொண்டு அவர்களை கோஷம் போடுவதற்கு அனுமதித்தார்கள். இப்படி கோஷம் போட்டுக்கொண்டே இருந்து நாவலர் அவர்களைப் பேச விடாமல் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். கூட்ட-நீர்த முடித்து விட்டு நானும் நாவலரும் காரில் சென்றோம். நல்ல வேளையாக நாவலர் காரில் கல் படவில்லை. என்னுடைய காரில் கல் படாத இடமே இல்லை. அதையும் மீறிக்கொண்டு போய் விட்டோம். இது எப்போது நடந்தது என்றால் இரவு 10 அல்லது 10.30 மணி இருக்கும் இரவில் கல் எறிந்தால் யார் தலைமீதும் படலாம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மீதுதான் விழும் என்று சொல்ல முடியாது. பொது மக்கள் தலையில் பட்டதால் அவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் தகராறு. இதற்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதயாரின் சம்பந்தமும் இல்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் துண்டிவிட்டு இந்திகுற்ச்சி நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். கல் விழுந்த படனே சொன்னார்கள்—கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் நாம் கூட்டம் போடுவது எதிர்க்கட்சிகள் கல் எரிவதா என்று எழுந்தார்கள்—நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள், அதையெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லாமல் இருந்து இருந்தால் பெரும் சகளை ஏற்பட்டு ரணகனம் ஏற்பட்டு இருக்கும்.

ஒரு 10 நாளைக்கு முன்பு புதுக்கோட்டை சுப்-கலெக்டர் எல்லா சர்வகட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து கூட்டம் நடத்தினார். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவு என்னவென்றால், எந்தக் கட்சிக் கூட்டமாக இருக்காவிட, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அங்கே சென்று கலகம் விளைவிக்கக் கூடாது, தாறுமாறாகப் பேசக்கூடாது என்பதாகும். அந்தக் அத்தனைத் தலைவர்களும் சையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிக்கையெழுத்துப் போட்டபின்புகூட அந்தக் கூட்டத்தில் வந்து தகராறு செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கு இங்கே மனம் இல்லை. பல எதிர்த்துக் கொள்ளும் தலைவர்கள் அங்கே வந்தார்கள். வந்தவர்கள் இந்தநாட்கு நடந்தனவா என்பதைப் பற்றி அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களை அழைத்துப் பேசினார்களே தவிர, மற்றவர்களை அழைத்துப்

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1973 மார்ச் 6]

பேசவில்லை. அப்படிச் செய்து இருந்தால் உண்மையிலே புரிந்து இருக்கும். ஆனால் இதை வைத்துக்கொண்டு எல்லாக் கட்சிகளும் அரசியல் லாபம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

போன மாதம் 26 ஆம் தேதி எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். எம்.ஜி.ஆர். எப்போதுமே தனியாக வருவது இல்லை. 10 லட்சியில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறார். போலீஸ்காரர்கள் வருவதுபோல் வருகிறார். எம்.ஜி.ஆருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்று புதுக்கோட்டைத் தோழர்கள் முடிவு எடுத்து இருந்தார்கள். அகற்குப் பிறகு என்ன காரணத்தாலோ அதை நடத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். அந்தக் தகவல் கெரியாமல் மணப்பாறையிலிருந்து சுறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக தோழர்கள் 50 பேர் வந்தார்கள். அவர்களை எம்.ஜி.ஆர். ஆட்கள் பிடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள். 50 பேர் 500 பேரை எப்படி கடுத்து நிறுத்த முடியும். சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேண்டுமென்றே தவறான முறையில் திராவிட மன்னேற்றக் கழகத்தினர் தான் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. 1½ கோடி மக்கள் எம்சன் பக்கம் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் வெளியில் தலைகாட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி மந்திரிகள் வெளியில் சிலை காட்டாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படி அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற அனுசரிப்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிக்கு 67-க்கு மண்ணில் ஏதாவது கடன் தொகை கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தால் அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டையில் தர்பார் இருந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட லோன்களுக்கான பணம் கூட வசூலிக்குப்பாட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட லோன்களையெல்லாம் எந்த அளவில் இருந்தாலும் அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல் முதலாஜா என்ற கம்யூனிஸ்டுகளும்—அதுவும் ஹரிஜனங்களை விடப் பிற்பட்ட சமுதாயம்—வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டத்தை உருவாக்கி வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றன.

எங்கள் பகுதியில் பாமட அகதிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாவடி கவனிக்கப்பட்டவர்கள். தண்டமேருங்காலம் அ அவர்கள் அதைச் சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்களால் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றன.

தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷனில் குரூப் 4 சர்வீஸ்களுக்கு இனடாவியூ நேரடித் தோஷ வைப்பது இல்லை. கிராமத்தல் இருப்பவர்கள் பாடசை பாஸ் செய்து உத்தியோகம் பெற முடியாது. ஆகவே, நேர்முகத் தோஷ வைத்து கிராமப்புறத்தல் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலையாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனப் பிச்சை முடித்துக்கொள்கின்றன.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Chairman, Sir, I rise to add a few remarks to the many words that have been expressed on the budget for the current year.

I would like to congratulate the Hon. Chief Minister on his budget for one reason viz, that he has stressed the principles of socialism for the welfare of the people. Yet between the words and deed and the implementation of these ideals there seem to be many gaps.

We have the beautification of our city, we have beggar rehabilitation centres, slums are being eradicated, lepers are being given every care, the blinds have special facilities and one may hope even the lame would get the same facilities.

But it would seem that the citizens of the State and City are quite oblivious of their responsibilities in the fulfillment and carrying out of these ideals. The opposite seems to be true. There is a concerted action to pull down the structures that have been set up. That is what is distressing among citizens who are supposed to be mature. Take for example, the beautification of the City. A clean place does not need any adornment. If it is clean, scrupulously clean, it is beautiful. And yet what do we see? Irresponsible actions done by the public which make the city a place which no tourist should visit. Therefore, we must pay special attention and regard to this aspect. We cannot run away from it; we should

[Thirumathi Alda M. Fowler] [1973 மார்ச் 6]

not shut our eyes to it and we should take action against such irresponsible deeds by the public. I would in all seriousness ask the Government to set up more conveniences. I think even a thousand conveniences in the City of Madras would be too little, and we must do this in a businesslike way.

As for slums, Sir, we have build up tenements and we have changed their habits of living, from huts to concrete buildings. I wonder whether we have done anything to find out which they actually like. I am sure they will still call their huts the cosy homes, for they are not used to tenement buildings. They present certain difficulties. Have we asked them what their difficulties are? How do they take their fishing nets up to the top floor? That is a physical difficulty that should be gone into. Has morality gone up or has it worsened ever since people began to live in tenements? Is there a better way? Can we think of a better way? Surely, there should be an alternative to tenements. These are the aspects we should examine and not stick to the original plan, if there is a better one.

The lepers have had very special thought and consideration given to them. Every sort of facility has been provided to lepers. We find them all round the City. Who is to tell them what they should do, where they should go and how do they get to the place which has been provided for them? I think the propaganda machinery should get into action in an intensive way. This, I think, is the crux of the matter that whereas we provide many amenities, the gap that has to be bridged is in the education of the people through propaganda that has to be done to teach the citizens their rightful duties and that they have a responsibility. Then and only then will we make any stride forward; otherwise, the next year, or the year after the next, or a 100 years afterwards or even a thousand years afterwards, we will still be talking on this theme and we shall not be cleaner in our city and the many things that we want to do for the people will be exactly where they are now.

Sir, I also have a concern about the students in our colleges. They are our children; we send them there and we hope that they will become responsible citizens. But we find that they are exploited and used—they do not know it. I think steps should be taken to protect young students from being exploited.

1973 மார்ச் 6] (Thirumathi Alda M. Fowler)

My next point is about unemployment. Here Government have to help and they have done everything they could possibly do to eradicate it and still it seems an impossible feat. But every means has been put at the disposal of the unemployed to try to employ himself and yet every morning and afternoon and evening and night, the unemployed visit me. What can one individual do against such a weight of unemployment? For, the Government directs its plans towards those who hold certificates and diplomas and very rightly so. But there are the under-educated, the unskilled and the untrained and they also are within our plan and we have a responsibility to watch over them also, and so, S.r, for a minority community which has the direct concern and care for its unemployed, there may be plans to help to eradicate this grave situation. I would appeal to Government not to stop their work—their plan is meant for the skilled and the educated and sometimes the over-educated also—not to stop there, but also to concern itself with these others, the less-educated and unskilled who are also a burden to them as well and should be regarded as their own community. In helping them, Government is helping itself; it can channel its work through a responsible society which is concerned for the unemployed people in its own circle. All I say is that these should also go into the orbit of the Government's plan for the unemployed.

Thank you, S.r, for the opportunity given to me to say these few words.

* திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

தொடங்குவதற்கு முன்பு எனக்குள்ள சிரமத்தை நான் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறேன். நான் ஆளும் கட்சியும் அல்ல; எதிர்க்கட்சியும் அல்ல. ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று பேசிவிடலாம். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தால் பட்ஜெட் ஒருபுறம் இருந்தாலும் நாம் நம் விஷயங்களைச் சொல்லிவிடுவோம் என்று பேசிவிடலாம். அப்படி இல்லாமல் பொதுவான நிலையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று என்னும்போது உண்மையிலேயே மனது சங்கடமாகவும் பேச்சு தடைப்படுவதாகவும் இருக்கிறது.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 மார்ச் 6]

25 வருஷங்களுக்குள் இந்தப் பேரவையின் வரலாற்றில் இம்மாதிரியான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தவர் யார் என்று உங்கள் சார்பில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி உண்டா? பட்ஜெட் துண்டு விழுந்தது; புது வரி போடப்பட்டது என்ற நிலைதான் இருந்தது. பட்ஜெட் வருகிறது என்றாலே மக்களுடைய நெஞ்சங்கள் எதற்கு எதற்கு வரி போடப்படுமோ என்று அடி வயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமை இல்லாமல் உபரி பட்ஜெட் போட்டு, இந்தியாவுக்கே ஒரு வழிகாட்டியாகக் காட்டிய ஒரு பட்ஜெட்டை உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். ஒரே வார்த்தையில் சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். நான் எப்படிச் சொல்வது? ஆரம்பத்திலேயே சொல்லும்போது சொன்னேன், எனக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. அந்தச் சங்கடத்தை உணர்ந்துதானே, என்னவோ, அதைச் சொல்லும் போது எனக்கு ஒரு கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது. என்னுடைய நிலையிலிருந்து தானே என்னவோ அந்தப் புவனம் பாடியிருப்பான் என்று நினைக்கிறேன். எந்தக் காரணத்தினாலோ, என்னுடைய கவனத்திற்கு அந்தக் கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது. அதை இந்தப் பேரவையில் படிக்கிறேன், அவன் என்ன உள்ள உருக்கத்தோடு சொல்கிறான், பாருங்கள்.

“பேசினால் வாயாடி என்பார்

பேசாட்டி பித்தன் என்பார்

ஆதரித்தால் அகந்தை என்பார்

அது வேண்டாம் என்றால் மடமை என்பார்.”

இந்த நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இன்னொரு முறை நன்றாகச் சொல்கிறேன்.

“பேசினால் வாயாடி என்பார்

பேசாட்டி பித்தன் என்பார்

ஆதரித்தால் அகந்தை என்பார்

அது வேண்டாம் என்றால் மடமை என்பார்.”

இந்த நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. நான் பேசுவதற்கு முன்பே என்னுடைய நண்பர்கள் என்னை பரிசாசமாகச் சொன்னார்கள். அது என்னை ஈட்டி கொண்டு குத்தியது போலத் தான் இருக்கிறது. இங்கு முதல்வர் அவர்கள் இல்லை. இப்போது

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

நான் அதைப் பற்றிப் பேசப் போவதில்லை. இங்கே பேசியவர் களுடைய பேச்சையே வைத்துக் கொண்டு நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று சொல்லாம். அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும்போது பிடி கட்சி என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டார்கள். அது இருந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது என்று பெருமையோடு சொன்னேன். ஆனால் பேரவையின் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றி இப்போது நான் பேசப்போவதில்லை.

இந்த இருபத்தைந்தாவது வருஷ யாரும் சமர்ப்பிக்க முடியாத, எல்லா நிலைமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு, எல்லாத் துறைகளையும் நன்றாகச் சிந்தித்து, எல்லா நிலைகளுக்கும் பொருளிட்டு, பங்கிட்டு, பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த ஒரு முதல்வர், எவ்வளவு தன்மையுடையவோ அதைச் சமர்ப்பிக்கிறார் என்பதை தயவுசெய்து பாருங்கள்—

“சமதர்ம மணங்கமழ் சமுதாயத்தை அமைத்திட அயராது பணிபுரியும் இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழ் மக்களின் முன்பு சமர்ப்பிக்கிறேன்” என்று

பணிவோடு தொடங்குகிறார். நான் செய்து விட்டேன் என்று சொல்லாமல், இந்த அரசு சாதித்து விட்டது என்று சொல்லாமல், 25 வருடத்திய பட்ஜெட்டை விட திறமையான பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று கூறாமல் தன்மைக்கத்தோடு தொடங்கி இருப்பது அவருடைய தன்னடக்கத்தை மட்டுமல்ல, பெருமையை மட்டுமல்ல, அந்தக் கட்சியின் நன்மைக்கத்தையே காட்டுகிறது என எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசப்படுவது சமதர்மம். அர்ப்பப்பா! இந்தச் சமதர்ம படுகிற பாடு!! சுதந்திரா கட்சி கூட சமதர்மம் தான் பேசுகிறது. அலுவலியத் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் சுதந்திராக் கட்சியும் சமதர்மம்—பொதுவுடைமையைப் பேசுகிறது. இப்போது பொதுவுடைமையைப் பேசுவது மாடலாகப் போய் விட்டது—அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் சொல்வது போல. மாடல் சோஷலிசம்! இப்படிப் பேசினால், எதையும் பேசலாம். அப்படி பொருள் போல இருக்கிறது.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 மார்ச் 6]

சோஷலிசத்திற்கு இந்த நாடு உடனடியாக தகுதி உடையதல்ல என்பது என்னுடைய பணிவான எண்ணம். படிப்படியாகத் தான் இந்த நாட்டில் சோஷலிசம் வளர முடியும். வேண்டுமானால் இப்போது கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தப்படி, மாற்ற வேண்டுமானால் இப்போது ராணுவத் துறையிலுள்ளவர்கள் துப்பாக்கி எடுத்து, அத்தனை மந்திரி சபைகளையும், டெல்லியிலிருக்கிற சட்ட சபையையும், அத்தனை நிர்வாகத்தினரையும் கைது செய்து உள்ளே தள்ளிவிட்டு வேண்டுமானால் அது நடக்கும் என்று இந்த ஜனநாயகத்தில் பேசுகிறார்கள். 13, 14 பேர்கள் இருக்கின்ற கட்சி, வெளியே போகும்போது, ஏதோ வாண்டூப்பதும் விற்பது போல, மாம்பழம் விற்பது போல, “ஜனநாயகக் கொலை, ஜனநாயகக் கொலை” என்று பேசுகிறார்கள். ஏதோ, இப்படி ஒரு பொருள் இங்கே விற்பனை ஆகிறது போலும், சட்ட சபையில் விற்கிறது என்று கருத வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஜனநாயகம் என்றால், பண்பு என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு. ஜனநாயகம் அளந்து பேசப்பட வேண்டும். நாம் எதை விரும்புகிறோமோ, எதை நேசிக்கிறோமோ, எதை இந்தப் பேரவையில் பெற விரும்புகிறோமோ, எது மக்களுக்குத் தேவை என்று கருதுகிறோமோ, எது உண்மையானது என்று கருதுகிறோமோ, அதை, பொதுவாக நாம் பங்கிட்டுக்கொள்ள பழகிக்கொள்ள வேண்டும். நாம் சொல்வது மட்டும்தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. நாம் பேசுவது மட்டும் தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. நாம் சொல்லும் திட்டங்கள் தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. ஜனநாயகக் கண்ணோட்டத்தில், எதெது பேசப்படுகிறதோ, யார் யாரால் பேசப்படுகிறதோ, திட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகிறதோ அதை ஜனநாயகம் என்று ஒப்புக்கொள்வதால் கட்சிக்கு ஆபத்தில்லை. சுதந்திரக் கட்சியோ, ஆளுங்காங்கிரசோ, பழைய காங்கிரசோ, நல்லதைச் சொல்லி விட்டால், நாம் அதை ஆதரித்து விட்டால் அதனால் கட்சி அழிந்து விடாது. அப்படி அழிந்து போகும் உப்புக் கட்சியாக இருந்தால், உறுப்படியாக எதையும் செய்யாது. நல்லதை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது, நல்ல விஷயத்தையே கொஞ்சமும் பார்க்கக் கூடாது, என்பது ஜனநாயகமாகாது.

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொப்தின்]

தலைவரின் அனுமதியோடு, கதேசமித்திரன் பத்திரிக்கையில் கொஞ்சம் படிக்கிறேன். “எல்லாச் சாராருக்கும் திருப்தி தரக் கூடிய அளவில், சில தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மனைகள்—வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம், பக்கிங்ஹாம் அபிவிருத்தி திட்டம்—இவற்றை மேற்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எந்த ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமும் எல்லோருக்கும் பூரண திருப்தி தரக் கூடிய வகையில் அமையும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இவ்வகையில் நோக்கும்போது மேற்சொன்னவற்றைப் போன்ற சில சிறப்பான அம்சங்கள் இருப்பதால், அவற்றைப் பாராட்டுகிறோம்” என்று மித்நான் தலையங்கத்தில் கூறுகிறது. இதுதான் உண்மை.

ஆனால், அதே சமயம், இன்னொன்றையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மின்சாரம் இங்கே பற்றாக்குறை. எதிர்க் கட்சிகள் பேசுவது எல்லாம் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அந்தக் கருத்து இருக்கிறதா? சொல்லும்போது ஒரேமாதிரி இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கிறதா? பாருங்கள். திரு. ஹான்டே சொல்கிறார்—பத்திரிக்கை நிருபர்களுக்கு கோவையில், “இப்படி மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டதற்கு மத்திய அரசாங்கம்தான் முழுப் பொறுப்பு. மத்திய அரசு விவேகமின்றி திட்டம் தீட்டியதுதான் இதற்குக் காரணம்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். உறுப்பினர் இப்போது படித்தது மாசோலியில் வந்ததே தவிர, வேறெந்தப் பத்திரிக்கையிலும் வரவில்லை. நான் மிகத் தெளிவாகத் தான் கூறி இருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுகின்ற நேரத்தில் சரியான வகையில் போட வேண்டும். இப்போது பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு முழுப் பொறுப்பு தமிழக அரசுதான் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கிறது. என்னுடைய நிலையான கருத்து என்னவென்றால், மத்திய அரசுக்கு ஓரளவு பொறுப்பு இருக்கிறது. நான் கரளவ என்று கூறியதை, முழுப் பொறுப்பு என்று மாசோலியில் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடிக்கு மூலக்காரணம் தமிழ்நாடு அரசுதான். முன் கூட்டியே எச்சரிக்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றுதான்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 மார்ச் 6]

சொல்லியிருக்கிறேன். முரசொலி தவறான செய்தி போட்டிருக்கிறது. நான் முரசொலிக்கு எந்த அறிக்கையும் தரவில்லை, தந்தாலும் போடமாட்டார்கள்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த வகையில் நான் பாராட்டுகிறேன் ஓரளவு. மத்திய அரசும் இதற்கு ஓரளவு பொறுப்பு என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவருக்குப் பதில் கீழே சொல்கிறேன். அதற்குள் அவர் அவசரப்பட்டுவிட்டார். மின்சார வெட்டிற்கு தி.மு.க. அரசே முழுப்பொறுப்பு என்பதாக தமிழ்நாடு புதுக் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ராமையா குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். ஆக திரு. ஹாண்டே ஓரளவு குற்றம் சாட்டினார். இவர் முழுக்க குற்றம் சாட்டுகிறார். இதைத்தான் சொன்னேன். அவர்களிடையே ஒருமைப்பாடு இல்லை.

ஆகையால்தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தமாதிரியான நேரங்களில் பாராட்ட வேண்டிய காரியங்களுக்குப் பாராட்டுங்கள். உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று பேசிப் பயன் இல்லை.

கோயம்புத்தூர் விவசாயச் சங்கத்தின் தீர்மானத்தைப் பாருங்கள். “மின்சார வெட்டி காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்காவிட்டால் மார்ச் 10-ம் தேதி கோவையில் வரி கொட்டா இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்படும்” என்பது அவர்கள் தீர்மானம். இது அரசியல் அமைதிக்கு உரிய நோக்கம்தானா என்பதைச் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் அரசியல் உள்நோக்கம் இல்லையா?

மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதுபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல்வர் சுட்டிக் காட்டவில்லையா? மின்வெட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் பல மாநிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதைப் போலவே நம் மாநிலமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான காரணங்களை பேரவை நன்றாக அறியும் என்றே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்கிறார்கள் மின்சார வெட்டுக்கு இந்த அரசே காரணம் என்று. அதற்கு நான் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசே தான் காரணம் என்று.

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

1973 இல் மழை பொய்க்கும் என்று உணர்ந்து 62, 63-லேயே அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டார் என்று நான் சொல்ல முடியாதா? துன்பம் வரும்போது அதனைக் குறைகூ எப்படி நாம் அதனைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்காது—வெளியே போய் கிளர்ச்சி செய்யுங்கள் என்று சொல்வது, கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தவுடன் இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வருவது—நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னமாதிரி போலீஸ் காரர்கள் என்னைப்போல இருக்கிறார்கள், கிளர்ச்சியையும் அடக்க வேண்டும், இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும், கடைசியில் அவர்கள் தலையில் கல் அடி. இதுதான் உண்மை.

ஓர் உண்மையைச் சொல்கிறேன். மன்னிக்கவேண்டும். இம் மாதிரியான நிலையில் யார் அடிபட்டு ரத்தம் சிந்திச் செத்தாலும் தங்கள் கட்சியை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் ஜனநாயகம் பற்றியோ, சோஷலிசம் பற்றியோ பேச யோக்கியதை இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். பிரச்சாரத்தின் மூலம் செய்யலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது. சரி. வெளியே என்ன பேச்சு? பார்ப்போம் திண்டுக்கல்லில். அது ஜனநாயக மாபு. ஒருவர் சொல்லிவிட்டார்—அவர் பெயரை நான் இங்கே சொல்லத் தயாராயில்லை—நானும் கனத்தில் இறங்கி விட்டேன்' என்று. சபாநிதி இப்போது மூன்றா, நான்கா என்பதுதான். நான்காக வந்தாலும் கவலையில்லை. மூன்றாக வந்தாலும் பரவாயில்லை. இரண்டாக வந்தாலும் ஒருகை பார்ப்போம். தனியாக நேரிடைப்போட்டியில் வந்தாலும் சரி—ஒருகை பார்ப்போம்.

சுதந்திராக் கட்சிக்கு ஒரு சபலம். நாங்களும் அங்கே போட்டியிடலாம் போலிருக்கிறது என்று. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களுக்கும் அங்கே ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் முடிவே செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து தனியாகப் பிரிந்து வந்திருப்பவர்கள் நாங்களும் கோதாவுக்கு வரப்பேர்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமானது. இது நேர்மையானது. ஒரு பரிட்சை பார்ப்போம் என்பதில் எனக்கு ஆசைதான்.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 மார்ச் 6]

திரு. ஹாண்டே பேசும்போது சொன்னார். மக்கள் நம்பிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இழந்துவிட்டது என்று. அதை இப்போதும் சொல்கிறார் அவர். அதைப் பார்க்க வேண்டும் அல்லவா? அதைப் பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஹாண்டே உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்தால் நான் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன். இந்த எம்.எல்.ஏ. பதவியைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு திண்டுக்கல் தேர்தலில் அவரே போட்டியிட அவருக்கு ஏனோ துணிவு வரவில்லை. திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த வரையாரையாவது தள்ளிவிட்டு ஆழம் பார்க்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். தி.மு.க. மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது என்பதாக மற்ற கட்சிக்காரர்கள் திரு. ஹாண்டேயைப்போல துணிவாகச் சொல்லவில்லை. எல்லாருடைய மதிப்பையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இழந்துவிட்டது—இது திரு. ஹாண்டே பேச்சு. அப்போது திண்டுக்கல்லில் அவர் தைரியமாக நிற்கலாமே?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: முதல் அமைச்சர் அவர்களே அங்கே நிற்கத் தயாராக இருந்தால் நானும் நிற்கிறேன்.

திரு. திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: அவர் 185 பேர்களை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார். நீங்கள் குட்டிச்சுவரை வைத்துக்கொண்டு இங்கே நிற்கிறீர்கள். இந்தக் குட்டிச்சுவரைத் தகர்த்துவிட்டு நீங்கள் நின்றுங்கள். அப்பறம் பாம் வைத்து அவர்களைத் தகர்க்கப் பார்க்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர்கள் 185 பேர்களை வைத்துக் கொண்டு குண்டுபோட்டுத் தகர்க்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நிற்கட்டும். நானும் அங்கே நிற்கத் தயார். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் திரு. ஹாண்டே அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். எவாக்கு அல்லது. திரு. ஹாண்டே அவர்கள் திருப்பூர் திரு. மொய்தீன் அதற்குத் தயாரா என்று கேட்கலாம். என்னை இழுக்க வேண்டியதில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் நிற்கப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

1973 மார்ச் 6]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : ஒரு சின்ன விளக்கம். நான் நிற்பதாகச் சொல்லவில்லை. எல்லோரும் வெளியே வந்து நிற்கும் போது நானும் நிற்பேன். பயப்படமாட்டேன். நாங்கள் 15 பேர்கள் இருக்கிறோம். நீங்கள் நின்று பாருங்கள். அது பொருத்தமாக இருக்கும். முன்பு அதைத்தான் சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். தேர்தல் களத்திலேயும் இதைத்தான் சொல்லப்போகிறேன். மேல் சபையில் சுதந்திராக கட்சி அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் நேற்றுப் பேசினார். “இந்த அரசு புதியதாக வரி போடவில்லை. என ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். வரி விதிப்பு புதியதாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் வரி போடாமல் இருக்கிறார்களா?” என்று.

இது நியாயமா? நான் அதற்கு பதில் சொல்லட்டுமா? ராஜ கோபாலாச்சாரியருடைய காலத்திலேயே போட்டாச்சு. அதற்கு பின்பு இருந்தவர்கள் காலத்திலே போட்டாச்சு. இனி இந்த நண்டிப் பரிதாபகமான தமிழ் மக்கள் மீது வரியை சுமத்த வேண்டாமே என்ற நல்லெண்ணத்தோடு வரி போடாததற்கு பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பெருமைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. 12-0

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு வரியை போடவில்லை என்று நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். சென்ற ஆண்டு கூட வரி போட்டார்களே. இதைப்பெல்லாம் பார்க்கும்போது வரி போடுவது தவறானது என்ற அபிப்பிராயத்தை கட்டியின் தலைவரே உருவாக்குகிறார் என்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்களை இழுக்கவேண்டியத் தேவையில்லை. நமக்குள்ளே ருபித் துக்கொள்ளலாம். 1967-க்கு முன்னால் இராஜாஜி வரி போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாமிநாதன் அவர்களுடைய கேள்வி எல்லாம் 1967-க்குப் பிறகு பல வரிகளை, ஏராளமாக போடவில்லைமா? செல்ஸ் டாக்ஸ்-ஐ உயர்த்த வில்லையா? படிப்படியாக உயர்த்தவில்லையா என்பதுதான் கேள்வி. ஏறத்தாழ 1½ மடங்கு, 2 மடங்கு போட்டிருக்கிறீர்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 மார்ச் 6]

இன்னும் போட்டால் மக்கள் தாங்கமாட்டார்கள், ஆகவே போட வில்லையென்று சொன்னார்கள். அவர் பேசியதைப்பற்றி அங்கே கேட்கவேண்டும். இங்கே பேசினால், இங்கே பதில் சொல்ல முடியும். அவர் என்ன பேசி இருக்கிறார் என்று முழுவதும் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : இப்பொழுது ஹாண்டே அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அவர்கள் போட்ட வரியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : வரி போடாமல் எந்த அரசாங்கமும் நடத்த முடியாது. நான் சொல்வதெல்லாம், 6 ஆண்டுகளாகப் போட்டிருக்கக் கூடிய வரிச் சட்ட ஆண்டுக்காண்டு உயர்ந்துகொண்டே, ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இனிமேல், பொதுமக்கள் தாங்கமாட்டார்களென்றுதான் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : அப்பொழுது முன்னே இருந்தவர்கள் போட்டு முடிந்துவிட்டது. போட்டு முடிந்து விட்டதனால் இனிமேல் போடமுடியாது என்று விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னேன். அதையாவது ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா ஹாண்டே. வரி போட்டார்கள். போட்டு முடிந்துவிட்டது. அதைப் போட்டவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே எதிலும் கட்கியினுடைய பிரச்சார நோக்கத்தோடு செய்யப்படுபவை என்று சொல்வதற்காகத்தான் நான் இவைகளை யெல்லாம் குறிப்பிட்டேன்.

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கும் எங்களோடு கூட்டு கொண்டிருக்கிற கூட்டுக் கட்சிகளுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் ஒரு ஆட்சியை நடத்துவது என்பது இருக்கிறதே அது மிக மிக சிரமமானதுதான். அது சாதாரணம் அல்ல. முன்வேலிக்குப் பக்கத்திலே நடந்துகொண்டிருப்பதுபோல்தான் மிகவும் ஆபத்தானதுதான். ஆட்சியை இழந்தவர்கள் ஆளுகிறவர்களைக் கவிழ்ப்பதற்கு எல்லாவித சதியைச் செய்யத்தான் செய்வார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் முன்வரிசையில் உட்காரவேண்டுமென்ற சபலம் இருக்கத்தான் செய்யும். அந்தச் சபல

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

உணர்ச்சியை நாம் உணரவேண்டும். அவை நடக்கத்தான் செய்யும். என்னதான் முடிவு செய்து, எவ்வளவுதான் நியாயமான முடிவுகளைக் கொண்டுவந்தாலும், எவ்வளவு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட பாருங்கள், அலுமினியம் கம்பெனியை தேசியமயமாக்கியது சோஷலிசத் திட்டம் இல்லையா? என் திடீரென்று அதை தேசியமயமாக்கவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்? ஆக்கினாலும் தப்பு, ஆக்காவிட்டாலும் தப்பு. செய்தாலும் தப்பு, இப்பொழுது இன்னும் சொல்கிறார்கள், பஸ்ஸை தேசியமயமாக்குவதும் சரியல்ல. மின் திறுவனத்தை தேசியமயமாக்குவதும் சரியல்ல, என்று. அவர்களுக்கு ஆள் வேண்டும். எவன் எவனெல்லாம் அடிப்படுகிறோ, எதிலே அவனுடைய சொந்த நிலைமையை மாற்றும் அடைகிறதோ, எவனுடைய அடிவயிறு கனம் சூறையிறதோ அவர்களெல்லாம் எதிர்க்கும்பொழுது இவர்கள் நினைத்துக் கொள்வது அவர்களெல்லாம் நம்முடைய கட்சிக்கு வந்துவிட்டார்களென்று அப்படி எண்ணுகிறார்கள். அந்த எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். அதை ஆளுகின்றவர்கள் சமாளித்துத்தான் ஆக வேண்டும். நிச்சயமாக தேசியமயமாக்கப் பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அலுமினியம் கம்பெனியை தேசியமயமாக்கியதை நான் முடிமனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இன்னும் அதைப்போல் பல செய்யவேண்டும்.

இந்த சிலிமாத் துறையைப் போல் ஒரு வேப்பங்காப் வேறு இல்லவே இல்லை. (சிரிப்பு) காரணம் இருக்கிறது. நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு காரணம் இருக்கிறது. அது ஒரு கலையாக போய்விட்டது. அதற்கு ஒரு அழகான பெயர் கொடுத்து விட்டார்கள், கலை என்று. அந்த கலையின் பெயரால் இன்றைக்கு நடப்பது மிகவும் கொடுமையானது. ஸ்டடியோவை, தியேட்டரை, சர்க்கார் எடுத்து, என்னைப் போன்ற மனிதாபிமான உணர்ச்சியும், மனித நேர்மை உணர்ச்சியும் உடையவர்கள் சிலரையாவது ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அதில் உறுப்பினர்களாக்கி, இந்தப் பரிதாபகரமான படங்களைப் பார்த்து, 24-க்கும் 20-க்கும் இடையில் உள்ள குழந்தைகள், பெண் குழந்தைகளும், ஆண் குழந்தைகளும் பாழாகாமல் போவதற்கு சர்க்கார் அதையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம் என்ன வென்றால், பிள்ளைகளைப் பாருங்கள். இன்றைக்கு அனந்தநாயகி அம்மையாருடைய குழந்தைகள் சின்னவையாக இருக்கலாம் அந்த அம்மையாருக்கு எத்தனை

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1973 மார்ச் 6]

குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. என் குழந்தைகள் எல்லாம் பெரிய குழந்தைகள். நான் பார்க்கிற பொழுது வயிறு எரிகிறது. பெற்ற என் மனம் அப்படியே உருகுகிறது. அவன் முடியா வைத்திருக்கிறான்? (சிரிப்பு) நாளைக்கு உங்கள் பிள்ளைகள் அப்படி வந்துவிடும். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும்பொழுது, கடற்கரைக்குப் போகும் பொழுது, அவர்கள் ஆண் குழந்தைகளா அல்லது பெண் குழந்தைகளா என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையிலிருப்பது (சிரிப்பு) பரிதாபமானதல்லையா? இதை மாற்றுவது மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு செய்யப்படுகிற காரியம் என்று சொல்கிறேன்.

யாரோ ஒரு தேவராம். அவரோ சொன்னார், அவருடைய நண்பரும் சொன்னார்கள். நீ படத்தைப்பற்றி இப்படி பேசுகிறாயே, தேவர் எடுக்கிற படத்தை வந்து பார் என்று சொன்னார்கள். வேண்டாமென்று சொன்னேன். நான் படம் பார்ப்பதில்லை, பார்க்கமாட்டேன் என்று சொன்னேன். டாக்சியிலே போகும் பொழுது, பஸ்ஸிலே போகும்பொழுது, சென்னையிலே நடந்து போகும்பொழுது சுவரில் இருக்கிற வால் போஸ்டர்களைப் பார்த்தால், 'கால் தலைக்கு மேல் இருக்கிறது' (சிரிப்பு). என்ன அநியாயம்? (திரு. கோவை செழியன் உள்வெ குழைந்தார்). (குறுக்கீடு). அவர் ஒரு பட முதலாளியா? (குறுக்கீடு) அவர் அப்படி எடுக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சில பேர் கனிடத்தில் கேட்டேன். அம்மாதிரி இல்லையென்றால் படம் ஒடுவதில்லையென்று சொல்கிறார்கள். படம் எந்த மாதிரி? காலை தலைக்கு மேலே... ஒரு கால் தலைக்கு மேலே இருக்கிறது. அப்படியே படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வால் போஸ்டராக ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. எவனாவது 30-க்கும் 22-க்கும் மத்தியிலே இருக்கிறவன் இதைப்பார்த்துவிட்டு, தியேட்டருக்குப் போகாமல் இருப்பானா? என்னைப் போல் 60-க்கு மேல் இருப்பவன், வெட்கப் பட்டு, விகாரப்பட்டு, பேசாமல் இருப்பான் ஆகவேதான் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

நான் சினிமாவே வேண்டாமென்று சொல்கிறவன். நான் ராஜகோபாலாச்சாரியரைப் போல, பெரியார் ஈ. வி. இராம சாயியைப் போல வேண்டாமென்று சொல்பவன். இல்லை.

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

வேண்டும், பொழுதுபோக்குக்கு வேண்டுமென்று சொன்னால், அதிலே கொஞ்சம் புனிதம் இருக்கட்டும், நியாயம் இருக்கட்டும். இதை வரையறை செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வரையறை செய்யமுடியும். வெளி நாட்டுப் படங்களைப் பார், என்று சொல்லுவார்கள். அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள். அந்தப் படங்களைப் பார்த்து...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: படத் தியேட்டர்களை தேசியமயமாக ஆக்கினால் மத்திய தணிக்கைக் குழு பார்த்துத் தான் படங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. அவர்கள்தான் அதைத் தடுக்கவேண்டுமே தவிர, மாநில அரசு அதைத் தடுக்க முடியாது.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: முதல்வர் அவர்களுடைய பதிலை பார்த்தீர்களா? இப்படித் தான் நாம் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம் எல்லாவற்றிலும்.

‘சேவித்தும் செந்திறந்தும் தென்னிர் கடல்கடந்தும்

பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்

பாழி னுடம்பை வயிறுஎனர்க்க

நாழி அரிசிக்கே நாம்...

என்று சொன்னதுபோல் என்கே போய் நின்றாலும் அங்கே போய்த் தான் நிற்கிறது. இந்தப் படத்தை சென்சார் செய்து, இங்கிருக்கிற தமிழகத்தினுடைய நாகரீகத்திற்கு ஒத்தபடி படம் எடுப்பதற்கு அவர்களுடைய ஆதரவு வேண்டுமென்றால், அவர்கள் சம்மதிக்க வேண்டுமென்றால், இந்த தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு சுயாட்சி வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுவது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆனால் படம் எடுப்பவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால், மத்திய தணிக்கை போர்டு செய்யவில்லையென்று சொல்லாமல், இங்கே இருக்கிற பட முதலாளிகளோடு பேசி, நல்லமுறையில் படம் எடுத்தால், அப்படி தணிக்கை போர்டுக்குப் போய் அவர்கள் செய்யவில்லையென்று...

[1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் விளக்க விரும்புகிறேன். தணிக்கை போர்டு மத்திய அரசின் சார்பாகத்தான் நியமிக்கப்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்த தணிக்கை போர்டிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களை நியமிக்க சிபாரிசு செய்கின்ற அந்த உரிமை கூட மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. அவர்களேதான் நேரடியாக அந்த உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறார்கள்.

இங்கே நம்முடைய முஸ்லிம் லீக் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்ட பதைப் போல், அல்லது அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் நாம் ஒரே சீரான படங்களைத் தான் எடுக்கவேண்டும். பண்பாடு கெடாமல் அந்தப் படங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று பட முதலாளிகள் முன்வந்து அந்தப் படத்தை எடுத்து வெளியிட்டால் அதே நேரத்திலே எற்படுகின்ற கோஷாறு என்ன வென்றால், வட நாட்டிலே எடுக்கின்ற இந்தப் படங்கள், அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு எது எது வசூலைக் கொடுக்குமோ அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை எடுத்து படங்களை எல்லாம் சென்சார் போர்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

அந்தப் படங்கள் தமிழ் நாட்டிலே எடுக்கப்படுகின்ற தாய்மையான படங்களுக்கு நேர்மாறாக, போட்டியாக வந்துவிடுகின்றன. அதன் காரணமாகத் தமிழ்ப் படங்களின் வசூல் குறைந்து விடுகிறது. அந்தப் போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்காக அதே ரீதியிலே படம் எடுத்தால்தான் வசூலாகும் என்பதால் அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுப்பதற்கான சூழ்நிலைக்கு இங்கே உள்ளவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள். மாநில அரசுக்கு என்று அவர்களே ஒரு தணிக்கைக் குழுவை வைத்து அவர்களே அவற்றையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் மத்திய அரசு தணிக்கை போர்டை வைத்திருக்கிறது.

It is a multi-State. This is a federal country. There are pictures produced in Calcutta and Bombay. They may be in different languages. They are censored by All-India Board. The Hon. Minister is giving an answer to his own poser; because different States are producing pictures, we should have a Central Board of Censors.

1973 மார்ச் 6] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

Probably the Hon. Chief Minister wants another Board of Censors to censor films produced in Calcutta, Bombay, etc., and which are to be exhibited in this State. Then we become isolated.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எவர்க்குப் படத் துறையிலே நண்ட நாள் அனுபவம் உண்டு என்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு சென்சார் போர்டு, நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல், அவர்கள் மும்முரமாக இருந்து தணிக்கை செய்வதுலே கண்காணிப்பாக இருந்திடவேண்டும். சென்னையிலே இருக்கின்ற தணிக்கை போர்டு படத்தை தணிக்கை செய்வதற்கும் மத்தியிலே இருக்கின்ற போர்டு தணிக்கை செய்வதற்கும் இடையே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட படங்கள் வரக்கூடாது என்று முடிவு எடுத்தால்கூட அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மத்தியிலே இருக்கிற போர்டு, பம்பாயிலே இருக்கிற ரீஜினல் போர்டு, அப்படிப்பட்ட ஆபாசமான படங்களை அங்கே இருக்கின்ற கலாச்சாரத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு அனுமதித்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படங்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகின்றபொழுது இங்கே இருக்கின்றவர்களும் அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுத்தால்தான் போட்டியைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற குழந்தைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநிலத்திற்கு படங்களை தணிக்கை செய்கின்ற உரிமை கேட்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பம்பாயிலே தணிக்கை செய்யப்பட்ட படத்தை இங்கே கொண்டுவந்தால் வரக்கூடாது என்று நீங்கள் தடுப்பீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பல மாநிலங்கள் ஆக இருந்தாலும் கலாச்சாரம் வேறுபடுகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பம்பாயிலே எடுக்கப்பட்டு, அவை ஆபாசமான படங்களாக இருந்தால் அவை தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். அந்த உரிமை இங்கே இருக்கிற தணிக்கைக் குழுவிற்கு வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

[1973 மார்ச் 6]

DR. H. V. HANDE: My point is, it is only for that we are having the Central Board. Otherwise we will be dividing the whole country into number of small pockets. Other States' pictures come here. It is only for that purpose the Central Board exists.

THIRU M. A. LATHEEF: So far as this point is concerned, let me say this. There is the Central Board of Censors. There are so many States in this country and it should be an inter-State relationship. It is said that the Central Government alone is competent to censor the pictures that are produced in different States. It is an admitted fact that every State has got its own culture and civilisation. That is why we say so far as this State Government is concerned, it alone is competent to look after and preserve its own culture and so we must have the censoring power to preserve that culture and that authority must be with the State Government and not with the Central Government. That is the point.

(Dr. H. V. Hande rose).

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Dr. Hande, just a minute. (laughter) தமிழ் நாட்டிற்கு ஆங்கிலப் படங்கள் வருகின்றனவே, அவர்களுடைய கலாச்சாரப்படி அந்தப் படங்கள் அவர்களுக்கு ஆபாசமாக இல்லையென்று சொல்வார்கள். ஆனால் நீங்கள் ஆங்கிலப் படம் இங்கே வரக்கூடாது என்று தடுப்பதற்கு அதிகாரம் கேட்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் ந. கருணாநிதி: ஆங்கிலப் படங்கள் இங்கே நம்முடைய நாட்டிற்கு வந்தால் மத்திய தணிக்கைக் குழு அப்படியே அவற்றை அனுமதித்து விடுவதில்லை. அவர்கள் வெட்டி விடுகின்ற காட்சிகள் தவிர மிச்சம் இருக்கிற காட்சிகளே கவர்ச்சியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எப்படி வெளி நாட்டிலிருந்து படங்கள் இந்தியாவிற்கு வருகிற நோத்திலே மத்திய தணிக்கைக் குழு, காட்டத் தகாத காட்சிகள் என்று வெட்டிவிட உரிமையிருக்கிறதோ, அதைப் போலவே மாநிலத்திலே இருக்கிற தணிக்கைக் குழுவிற்கு, இந்த மாநிலத்தின் கலாச்சாரத்திற்கு மாறாக விரோதமான காட்சிகள் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை வெட்டிவிடுகின்ற உரிமை வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

1973 மார்ச் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அப்படிப் பண்ணினால் இந்த ஸ்டேட் ஐஸுலேட்டட் ஆக இன்ஸுலேட்டட் ஆகப் போய்விடக் கூடிய நிலைமை வரும் என்றுதான் நானும் முன்னாலேயே சொன்னேன்.

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு மாநிலத்திலே பெண்கள் மேல் சட்டை போடுவது பழக்கம் இல்லை. அதனால் அங்கே இருக்கிற ரீஜினல் போர்டு அதை அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் படம் தமிழ் நாட்டிலே ஒடுகிறது. நாங்கள் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாடோடு படம் எடுத்தாலும் யாரும் பார்ப்பதில்லை. அதனால் தான் ரீஜினல் போர்டு கன்ட்ரோல் வேண்டும் என்று சொல்வதை நான் முழு மனதோடு வாங்குகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : எப்படியோ இப்பொழுது இருக்கிற முறை நல்லதல்ல என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்ட நிலைமை வளருமானால் தொண்டுதொட்டி இருந்து வருகிற தமிழ்நாட்டின் பண்பு, நிலைமை பாழ்பட்டுப் போய்விடும், தீமைப்பட்டுப் போய்விடும், கெட்டுவிடும். ஆங்கிலப் படத்திலே முழங்காலுக்கு மேலே துணியில்லையா, அந்தக் காட்சியை வெட்டிவிடு, வடநாட்டுப் படங்களிலே மேலே முழுமையாகத் துணியில்லையா வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடு என்று சொல்லக் கூடிய உரிமையைக் கேட்போம். அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்களது படம் ஓடவில்லையென்று,

முதல்வர் அவர்கள் அதைப்பற்றி சொல்லும்பொழுது ஒரு நல்ல வார்த்தையைச் சொன்னார்கள், எனக்கு மறந்துவிட்டது. கவர்ச்சி என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். கலை என்பதுபோல் அது கவர்ச்சி. அதற்கு கலை உலகத்திலே வைத்திருக்கிற பெயர் அதுதான். அந்த பாழாய்ப்போன கவர்ச்சியை வேரோடு சாய்ப்பதற்கு மாநில சர்க்காருக்கு உரிமை. கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் குறிப்பாக என் சகோதரி ஹாண்டேயும் (சிரிப்பு) அவரை நான் சகோதரன் என்பதற்குப் பதிலாக அப்படிச் சொல்லி விட்டேன். நான் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக ஹாண்டேயைக் குறிப்பிட்டு

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்] [1973 மார்ச் 8]

விட்டேன். அம்மையார் அவர்களை சகோதரன் என்று கூடச் சொல்லலாம். சில சமயங்களிலே அவர்கள் சகோதரியாக மட்டுமல்ல, சகோதரனாக மாறுகிறார் (சிரிப்பு) சில சமயங்களிலே வீரத்தன்மையோடு, மறவர் வீரத்தன்மையோடு அவருடைய பேச்சு இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுடைய அரசினிடத்திலே சொல்லி இந்த உரிமையை மாநில சர்க்காருக்கு வாங்கித் தரவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல்வரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதை அவருடைய கட்சிக்காக மட்டும் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக தான் கருதுவீலை. எனக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருதுகிறேன். ஹாண்டே அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருதுகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருதுகிறேன். இதுதான் அதனுடைய முடிவு. அதாவது ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'எஸ்ஸென்ஸ் பாயின்ட்'. "உதட்டின் வெளியீடுகளாக மட்டும் சமதர்மத் திட்டங்கள் அமையாமல், செயலின் வடிவங்களாகவும் அவைகள் ஒளிவிட வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு நிறைந்த அக்கறையுண்டு" என்பது தான் இதிலே முக்கியம். வெறும் உதட்டளவிலே சோஷலிசம் பேசுவது, எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், எவ்வளவு தொல்லைப்படுகிறார்கள், தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலையில் வேலையற்றிருக்கிறார்கள், அந்தோ பாவம், அவர்கள் அவதியுறுகிறார்கள், இம்சைப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்னால், அவர்களை அந்நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடாமல் சமதர்ம சோஷலிசத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காரோடு ஒத்துழையுங்கள் என்பதுதான் அதனுடைய கருத்து என்று கூறிக் கொண்டு நான் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு பிரச்சனைகள் முக்கியமாக இருக்கின்றன. அதாவது குடிசைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதியும், பணம் அதிகமாக உள்ள பகுதியும் கொண்டது என்னுடைய தொகுதி. அதாவது சென்னையினுடைய இருதயம். குடிசை மாற்று வாரியம், அதற்காக அங்கே குடிசைகளை மாற்றித் திட்டங்கள் பல செய்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சில செய்ய

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

வேண்டி இருக்கிறது. அதை என்னுடைய தொகுதியில் பூர்த்தி
பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன். அந்தத் தொகுதியில் சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக்
கடைகளும் அங்கேயுள்ள வியாபாரிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும்.
இரண்டு இலட்சம் வருமானம் வரக் கூடிய ஒரு சாராயக்கடை
ஒரு மாதத்திற்கு 1 கோடி ரூபாய் வருமான வரி கட்டுபவர்களின்
மத்தியில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் எவ்வளவு தொல்லை
களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி முதல்வரிடத்திலேயே
நேரிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன், கலெக்டரிடத்திலேயும் சொல்லி
யிருக்கிறேன், அவருக்குக் கீழேயுள்ள நிர்வாகிகளிடத்திலேயும்
சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மாற்றிக் கொடுசும் ஒதுக்கலாக
வைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக என்னுடைய தொகுதியில் பர்மா அகதிகள் இருக்
கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை திரிசங்கு
சொர்க்கத்தில்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பிடுங்குவார்
களோ, நாளைக்குப் பிடுங்கச் சொல்லுவார்களோ, இன்றைக்குப்
பிரிக்கச் சொல்லுவார்களோ, நாளைக்குப் பிரிக்கச் சொல்லுவார்
களோ என்ற நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான
பரிகாரத்தை உண்டாக்கி, அவர்களுடைய நிலையைச் சமமாக்கி
அவர்களது மனத்தில் திருப்தியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே
தொப்பி இல்லாமல் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு
தொப்பி இருக்கிறது. நான் வகாபைச் சொல்லுகிறேன், வேறு
பாரையும் குறிப்பிடவில்லை. இந்த 2, 3 தொப்பிகள் இருந்தால்
எடுப்பாகத் தெரியும், பல தொப்பிகள் இருப்பதைப்போல்.
அதைப்போல முஸ்லீம்களில் மிகச் சிலரே வசதியுள்ளவர்கள்.
மற்றவர்களெல்லாம் பின் தங்கியவர்கள். உருது முஸ்லீம்கள்
என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இப்பொழுது உருது மொழி பேசுவ
தில்லை, அவர்கள் தமிழ்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் உருது
முஸ்லீம் என்ற பெயர் இருக்கிறது. அவர்கள் பெரும்பாலும்
மிகவும் பின்தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்
பீடி சுற்றுகிறார்கள், தகா வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்,

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1973 மார்ச் 6]

குதிரை வண்டி ஓட்டுகிறார்கள், டெய்லர் வேலை செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி இருக்கின்ற அந்தச் சிறு தொகையினைத் தயவு செய்து பின் தங்கியவர்களின் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்பதை முடிவுரையாகக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நேரத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்த 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை உபரி நிதிநிலை அறிக்கையாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்தியாவிலேயே நமது தமிழகத்திலேதான் உபரி பட்ஜெட் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியும்பொழுது உண்மையிலேயே கலைஞர் அவர்களையும், இந்த அமைச்சரவையையும் நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருசில நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள், உபரி வரி விதிக்காமலே இந்த பட்ஜெட்டைக் கலைஞர் போட்டிருக்கிறார், அதற்குக் காரணம் மது விலக்கை ரத்து செய்ததுதான் என்று ஒருசாரார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து இருக்கின்ற பல இராஜ்யங்களில் இன்றைக்கு அந்த வரியையும் பெற்றுக் கொண்டு மக்கள்மீதும் அதிக வரியைப் போடுகின்ற சில இராஜ்யங்கள் இந்த நாட்டிலே இருப்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், புதிய பட்ஜெட்டிலே அரிசனங்களுக்காக வீட்டு வாரியம் அமைப்பது என்றும், அவர்களுக்கு எதிர் காலத்திலே வாழ்வை உண்டாக்கப்போகிறது என்பதையும் அறியும்பொழுது உண்மையிலேயே இந்த அரசைப் பாராட்டுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரிசன மக்களுக்கு இது வரையிலே தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை அவர்களுக்காகச் செலவு செய்து நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. மனைப்பட்டாக்களும், நிலப்பட்டாக்களும் அவர்களுக்கு

1973 மார்ச் 6] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதைத்தொடர்ந்து இந்த ஆண்டிலே ஒரு வாரியத்தை அமைத்து அதன் மூலம் 10,000 வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அரசு முன் வந்திருப்பதற்கு நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதேபோன்று அரிசன மக்களைவிட கீழ் நிலையிலே பிற்பட்ட மக்களும் இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட ஜாதி மக்கள் அந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமது அரசு ஒரு வாரியத்தை அமைத்து, எப்படி அரிசன மக்களுக்கு 10 ஆண்டுக் காலத்தில் வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு அரசு முன் வந்திருக்கிறதோ அதைப்போன்றே பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் ஒரு வாரியத்தை அமைக்க முன்வர வேண்டும். அதன்மூலம், 10,000 வீடுகள் இல்லையென்றாலும், 5,000 வீடுகளாவது ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கட்டுவதற்கு முன் வந்தால் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட சமூகாயத்தை அக்கறையோடு பார்க்கின்ற இந்த அரசுக்கு மேலும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. சிராசாமி தலைமை)

வாரியங்கள் அமைப்பதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். குறை சொல்கிறார்கள். வாரியங்களை அமைப்பதன் வாயிலாக ஏதோ அரசியலிலே இருப்பவர்களுக்குச் சில பதவிகள் கொடுக்கத்தான் அதை அமைப்பதாகக் குறைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது நமக்கு குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் வந்த பிறகுதான் இன்றைக்குச் சென்னையைச் சுற்றிவரும்பொழுது பல மாடி வீடுகள் தென்படுகின்றன. முன்பு குடிசைகளிலே வாழ்ந்த ஏழை எளியவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு மாடி வீட்டிலே வாழும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள முடிகிறது. நம்முடைய நாட்டிற்கே வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருகின்றவர்கள் எல்லாம் அதைப்பார்த்துப் பாராட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தனியாக வாரியம் அமைத்த பிறகுதான் இவ்வளவு மும்முரமாக வேலை செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதேபோன்று குடிநீர் வாரியம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தலைவர் இருக்கிறார். இப்படி அமைத்ததன் பயனாக இன்றைக்கு நாட்டிலே

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1973 மார்ச் 6]

கிராமங்களுக்குத் குடிநீர் வசதியும், டவுன் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விரைவிலே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இது வாரியத்தை அமைத்ததன் விளைவாகத்தான் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறல்ல என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர்களெல்லாம், மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையைத் தேசிய மயமாக்கியது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். அலுமினியம்தான் ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் கிடைப்பது. மண் பாண்டங்களுக்கு அடுத்தாற்போல் மலிவாகக் கிடைப்பது அலுமினியம்தான். அது குறைந்த விலையில் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கருதியதன் பயனாக மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலை பொதுச்சொத்தாக ஆக்கப்படுகிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதனால் ஏழை எளியவர்களுக்கு அலுமினியம் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப்பற்றி நாம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரப்பற்றாக்குறை என்பது நம்முடைய அரசு தோன்றியபிறகுதான் ஏற்பட்டது என்பது அல்ல. தமிழகத்திலே எந்த ஒரு கிராமமும் மின்சாரம் இல்லாத நிலையில் இருக்கக்கூடாது என்று நம்முடைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு அந்தப் பெரும் பணியைச் செய்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், 1967-க்குப் பிறகு பல தொழிற்சாலைகள் இந்த நாட்டிலே தோன்றியிருக்கின்றன. அதற்குப் போதுமான மின்சாரத்தைக் கொடுத்தது மட்டும் அல்லாமல், இயற்கையின் சதியின் காரணமாகவும், மழையில்லாததன் காரணமாகவும் இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்காக கலைஞர் அவர்களும், அமைச்சரவர்களும் இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டி, மிக்க விரைவிலே மின்சாரக் குறைப்பைத் தவிர்க்க நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உ.ப.
12-30

அடுத்து, நூல் விநியோகத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நூல் கிடைக்காமல் நெசவாளர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். நூல் விநி

1973 மார்ச் 6] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

திடீரென்று உயர்ந்து விட்டது. அந்த ஏழை நெசவாளர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டாக்க அரசு மில்களில் உற்பத்தியாகும் நூல்களை எல்லாம் அரசே பெற்று விநியோகம் செய்வதற்கு நூல் விநியோக வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்படுமானால் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை நெசவாளர்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டு எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து சட்ட மன்றத்தில் அருமையான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவையான நூலை மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் விரைவில் கிடைக்க மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அதிகமாகச் செலவழித்துக் கொண்டே வருகிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் திருத்தணியில் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கும் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து பி.யு.சி. மட்டுந்தான் இருக்கிறது. சுமார் 500 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். படித்து முடித்த பிறகு பட்டப் படிப்பு வகுப்புக்குப் போக வேண்டுமென்றால் வெளியூர்களுக்குச் செல்லும் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டாவது மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் அங்குள்ள அரசினர் கல்லூரியில் பட்டதாரி வகுப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணி மாபெரும் யாத்திரிகர்கள் ஸ்தலம். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினந்தோறும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரயில்வே ஓவர் பிரிட்ஜ் இல்லாமல் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்து விரைவில் அங்கு ஒரு ஓவர் பிரிட்ஜ் வருவதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1973 மார்ச் 6]

திருத்தணித் தொகுதியில் இருக்கும் எல்லா அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக பல பள்ளிக்கூடங்கள் காற்றோடு காற்றாகப் பறந்து விட்டன. அந்த மாணவர்கள் படிக்க கட்டடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலாவது அதற்குப் போதுமான நிதியை ஒதுக்கிடு செய்து நல்ல பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, I rise to say a few words on the Budget presented to the House for 1973-74.

I congratulate the Hon. Chief Minister who also happens to be the Hon. Finance Minister for presenting a surplus budget in spite of many natural calamities, like cyclone, drought and presence of chronically drought-affected areas. In addition to the surplus nature of the budget, he has taken care not to levy any new taxes and thus made it a tax-free budget. He also introduced many popular measures or benefits keeping the interests of Government servants and others in view. By these measures, increased D.A. has been given to Government servants and a legal cell to help labour, etc., has been created and help to unemployed has been chalked out.

Further, the budget has many good points like steps taken to development of Sidha and Ayurveda systems and also other rural development schemes. We know that a budget means that it is a bundle of many uninteresting hard facts and figures but by adding couplets from Thirukural, the Hon. Chief Minister has given charm to it and made it politic. Thus it is relieving and revealing also. I feel we can accept the budget and appreciate it. I am also tempted to call it since it is a tax-free budget containing many welfare measures, a gift budget also, because the people are not worried with new taxes.

Another thing which I wish to refer to is decision to constitute Pudukkottai into a separate Revenue district. It is clearly stated by the Hon. Chief Minister as follows:

1973 மார்ச் 6] [Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

'I am happy to announce that Pudukkottai will be constituted as a separate revenue district in keeping with the long-standing request of the people of the locality. The Board of Revenue has been requested to examine and make recommendations as to the areas that should be part of this new district and on connected issues'.

I congratulate the Hon. Chief Minister for taking into account the request of the people of that locality and deciding to constitute Pudukkottai into a separate district. At the same time, I wish to make an appeal to the Hon. Minister that there is a similar case in our State where there is a long-standing demand to constitute Hosur with the present Denkinikota taluk into a separate district. The people of that area have been representing to this Government and also the previous Government since a very long time.

The extent and population in Hosur with Denkinikota is almost similar to that of Pudukkottai. In our own state we have got the Kanyakumari district which is only 630 square miles in extent, still it is a separate district, and it is given so many facilities. Similarly in other States also, in West Bengal, there is the Darjeeling district with a population that is equal to Hosur taluk and similar in extent. Physical feature are also same.

In Maharastra State also there is a district with only 430 square miles. There are such districts in many other States also. Therefore, I feel that the request and desire of the people of Hosur may also be taken into consideration and the former Hosur taluk may be constituted into a separate district.

Hosur is also called the 'Balaghat' area because of its physical features. In former years, i.e., before 1800 A.D., there was no Salem district at all. It came into existence to satisfy the imperial needs of the British Government. Taking certain parts of South Arcot, certain parts of North Arcot and Kongunadu, they formed an unnatural district. Recently it has now bifurcated into Salem and Dharmapuri, thereby setting right one injustice.

But there is another injustice which is yet to be set right. There should be a separate district of Hosur. Therefore, I request that the Hon. Chief Minister should bestow his kind attention to the

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1973 மார்ச் 6]

request of the people of Hosur and Denkanikotta taluks. I would also submit a memorandum soon.

My next point is about collegiate education. Now the Government wants to increase the period of college education to five years. My feeling is that it should not be increased. We have now got 11 years of high school education—five years in elementary school, three years in middle school and three years in High School, with four years in the colleges. To change in this is not needed. Therefore I feel that college education should be only four years. Perhaps, instead of one-year P.U.C., that can be converted into a two-year course as of old.....

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆஷி அருண் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை இந்த அவையின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு நாட்டில் தேக்கம் ஓரளவு ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையிலும் தென் மேற்கு பருவக் காற்று காரணமாக நாடெங்கும் வர்ட்சி ஏற்பட்டு மக்கள் மத்தியில் ஓரளவிற்கு பீதி கலந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையிலும், மத்திய அரசு சுமார் 300 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரிகளை விதித்து ஏழை மக்களின் மத்தியில் பெரிய துயரத்தை உண்டாக்கியிருக்கிற சூழ்நிலையிலும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டுகின்ற வகையில் சமதர்ம அடிப்படையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருப்பதற்காக தமிழ் சமுதாயம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தப் புது வரியையும் முதல்வர் அவர்கள் விதிக்கவில்லை. ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்ட எந்த வரியிலும் எந்தவித மாற்றமும் செய்யவில்லை. சூழ்நிலையை உணர்ந்து இந்த நாட்டு மக்களுடைய பளுவை உணர்ந்து, இந்த நாட்டு மக்களின் நியாயங்களை உணர்ந்து இவ்வளவு மகத்தான

1973 மார்ச் 6]

[திரு. ஆலடி அருணா]

நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிறப்பான நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த பிறகும் கூட எதிர்முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் வழக்கம்போல் அவர்களுடைய முனைமுறிந்த கணைகளை இந்த அரசின்மீது வீசிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு உபரி பட்ஜெட்டையும் அளித்திருக்கிறது, பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் அளித்திருக்கிறது, வரி உள்ள நிதிநிலை அறிக்கையும் அளித்திருக்கிறது, வரியே இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கையையும் அளித்திருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்தாலும் அவற்றை குறை சொல்வதே, அவற்றிற்கு களங்கம் கற்பிப்பது மட்டுமே, அவர்கள் வழக்கமான பாணங்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு அருமையான வரவு செலவுத் திட்டத்தை, சமதர்ம அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தை, இதைக் கூட குறை சொல்கிறார்களே என்பதற்காக நிச்சயமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் வருத்தப்படவில்லை. அனால் இவ்வளவும் பார்த்துவிட்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் சொல்கிறார்களே, இதற்கு களங்கம் கற்பிக்கிறார்களே என்று நிலையைப் பொதுமக்கள் எண்ணிப்பார்க்கும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் கடமைகளை நியாயமான அடிப்படையில் செய்யவில்லை என்பதை மக்கள் நினைப்பார்களே என்பதை மறந்துவிட்டு இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

வரிகள் போடவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைத் தெரிவிக்கும்போது, இந்த அரசு ஏற்கனவே அதிகப்படியான வரிகளைப் போட்டுவிட்டது, எனவே புதிய வரிகள் போடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள், வாய்ப்புகள் நாட்டிலே இல்லாத காரணத்தினால் தான் புது வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு கருத்தை அவர்கள் நிகரதய பூர்வமாக சொல்வார்களேயானால், இனி வரிகள் விதிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளே நாட்டில் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களேயானால் அவர்கள் வசமுள்ள ஊராட்சிகளில், நகராட்சிகளில் இனி எதிர்காலத்தில் வரிகள் விதிக்கப்

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1973 மார்ச் 6]

போவதில்லை என்ற முடிவை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். யார் மீது வரி போடவேண்டும், யார் யார் மீது வரிகள் போட்டால் தாங்குவார்கள் என்பதை சமதர்மக் கொள்கையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள நாங்கள், புரிந்துகொண்டுதான் செயல்படுகிறோம்.

இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் பயன்படுத்தி எப்படியாவது நாட்டில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக ஒரு பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்த திட்டமிட்டு சூழ்ச்சி செய்து வருகிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை எதனால் ஏற்பட்டது, யாரால் ஏற்பட்டது, எப்படி ஏற்பட்டது, இதற்கு யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதை இதே மன்றத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆதாரங்களோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு இதற்குப் பொறுப்பாளி அல்ல என்பதை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இயற்கையால் ஏற்பட்ட தீங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசால் ஏற்பட்ட தடுமாற்றங்களை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் பிறகு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அந்த நியாயமான வாதங்களை ஏற்று மக்கள் மத்தியில் சந்திக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், அவர்களுக்காக வாதாடுகிற பத்திரிகைகள் திட்டமிட்டே ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக விஷமப் பிரசாரம் செய்கின்றன. தென்மேற்குப் பருவ மழை பெய்யவில்லை, அதனால் நீர் தேக்கங்களில் சுண்ணீர் இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மட்டத்தில் நீர் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எதிர்முகாமைச் சார்ந்த பத்திரிகைகள் மக்கள் மன்றத்திற்கு வேண்டுமென்றே ஒரு தவறான தகவலை, தந்திருக்கிறது.

சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியோடு ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கிற தவறான தகவலை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அணைகளில் நீர்மட்டம் குறைகிற காலங்களில் மின்சார வெட்டு அமல்படுத்தப்படுவது உண்டு. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில்தான் வெள்ளப் பெருக்கால் பலத்த சேதங்கள் ஏற்பட்டதுடன், அணைக்கட்டுகளிலும் தற்போது திருப்திகரமான அளவு நீர்மட்டம் உள்ளது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஆலடி அருணா]

திருந்தபோதிலும் நாடே இருளில் மூழ்கத்தக்க அளவிற்கு மின்சார வெட்டை தி.மு.க. கொண்டு வந்துள்ளது என்று பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. நாம் எல்லாம் கோயபெல்ஸ் இறந்துவிட்டான் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அவன் இப்படி ஒரு புதிய அவதாரத்தை எடுத்திருக்கிறான் என்பது இதைப் படித்த பிறகுதான் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

இவ்வாறு உன்மைக்கு மாறான தகவலை மக்களிடையே அவர்கள் தந்து வருகிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் எடுத்துப்பார்த்தால் ஆந்திரா, அல்லது பஞ்சாத்தியுள்ள கோளா அல்லது வேறு எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், அங்கு தனி நபர்கள் மின்சாரத்தை பயன்படுத்துகிற அளவிற்கு நாம் பயன்படுத்துவோமானால் இந்த நாட்டில் மின்சார வெட்டே ஏற்பட்டிருக்காது. தனி நபர்கள் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற நிலையில் இந்தியாவிலே அதிகமாக இருக்கிற மாநிலம் பஞ்சாப், அடுத்தபடியாக மஹாராஷ்டிரம், அதற்கு அடுத்த படியாக இருப்பது தமிழ்நாடுதான். வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் கோளா பற்றி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருமையோடு சொல்வார்கள். அந்தக் கோளாவில் கூட இப்போது 25% மின் வெட்டு இருக்கிறது. கோளாவில் பயன்படுத்துவது போல் தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்களே யானால் இந்த வெட்டே ஏற்பட்டிருக்காது. அந்த அளவிற்கு தொழில்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் நல்லமுறையில் மின்சாரம் அளித்திருப்பதே தமிழக அரசுதான். இதை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஆதரவாக வருகிற ஒரு வட நாட்டுப் பத்திரிகை கூட மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறது. தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு அதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

'In Tamil Nadu the requirement of power has grown at a faster rate than the other States. This is due to the high per capita consumption of energy in that State, the large utilisation of power for agricultural purposes and the better industrial atmosphere prevailing.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1973 மார்ச் 6]

Kerala has a *per capita* consumption less than the All-India average and only about half of Tamil Nadu.

The *per capita* consumption of power in Kerala has been low. Growth of *per capita* consumption has also been rather slow, compared to the neighbouring State of Tamil Nadu. In the matter of utilisation of power for agricultural purposes Tamil Nadu has set up an All-India record. Nearly 23 per cent of total power is consumed by the agricultural sector. In Andhra Pradesh the corresponding figure is 17 per cent and in Mysore 8 per cent.

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அளவிற்கு கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக விவசாயத்திற்கும், தொழில் துறைக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மின்சாரம் அளிப்பதன் மூலமாகத்தான் நாம் எதிர்பாராத வகையில் இதை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையை உணராமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மக்களை திசை திருப்பிவிடுகிற முறையில் இந்த இருட்டை பயன்படுத்த விரும்பினால் இருட்டில் திருடுகிற திருடனுக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போய்விடும். நாங்கள் கூறியுள்ளவற்றின் நியாயங்களை அவர்கள் உணரவேண்டும். இன்று மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்காக அரசின் மீது ஆத்திரப்படுகிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுக்கு செல்வாக்குள்ள பகுதிகளில் இந்தப் பற்றாக்குறையைப் பயன்படுத்தி சில அரசு அலகுகாரர்கள் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள், சில எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள் அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள், இவற்றை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்டித்தார்களா? அவற்றிற்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குரல் எழுப்பினார்களா? அந்தத் தவறான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் அதை ஏன் செய்யவில்லை? அவர்களுக்கு இவர்கள் எல்லாம் தேவைப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாக சில வட்டாரங்களில் விளங்குகிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் இந்தப் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மீது பழியைச் சுமத்தி அரசியல் ஆதாயம் பெறுவதற்கும் முயன்று வருகிறார்கள். இதைத் தெளிவாகத் தமிழக மக்கள் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு நெருக்கடி வந்தாலும் இந்த அரசு உறுதியோடு நின்று

1973 மார்ச் 6]

[திரு. ஆலடி அருணா]

சமதர்ம அடிப்படையில் செயல்படும் என்று கூறி, அதற்கான அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்து இருக்கிறது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the budget for 1973-74.

At the outset let me state that the State of Tamil Nadu is anxious that socialistic programmes should be pushed through with energetic action but in actual implementation we are failing because we are unable to follow the promises and keep up the promises. We are in the habit of blaming the Centre for anything. We say that so far as fertilisers are concerned instead of 2.74 lakh tonnes, we have received only 1.30 lakh tonnes. What I say is there is no use of blaming the Centre. We must feel the responsibility ourselves so that we can stand on our own legs. There are so many things like that.

We have got plenty of cow-dung. We can have good fertilisers from that. In block development activities, upkeep of cow-dung should be popularised and we can have good manure and also gas from that. But that is neglected and we blame the Centre.

Now we have the electricity cut and we blame the Central Government.

I am sorry to say that the Animal Husbandry department has not improved since the last several years. They have not produced a good progeny. Let the Government appoint a Committee to devise ways and means of having a good progeny. Let them give one good cow for each household and improve their economy. I am glad key village centres and ICDP schemes have been revived.

Job-oriented colleges should be opened. For people affected by power-cut, and also the agriculturists, subsidy should be given. Otherwise how can they pull on their lives.

I am against wholesale State trading in foodgrains. It would lead to misery. They would not take care to preserve the foodgrains. In the PAC we have seen how there had been huge loss to the State because of improper storing of foodgrains. If a private man is there, he would not neglect the thing like that.

[Thiru B. VENKATASWAMY] [1973 மார்ச் 6]

Regarding apprentice-teachers, no allotment has been made to Panchayat Union Schools this year. I request Government to take action in this regard.

(The gong was sounded)

With these words I resume my seat.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு மாறறுத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி அறிக்கை மீது என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைக் கூறிக் கொள்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பூராவும் பார்க்கிறபோது, ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரையில் பார்க்கிறபோது, மத்திய மாநில உறவைப் பற்றி ஒரு இழைபோடுவது போல் போட்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

An outline of such schemes and suggestions about the manner in which the present Centre-State relationships have to be modified in order to implement the schemes effectively have been embodied in this Budget speech.

இது பிரதானமாக அதிலே இருக்கிறது. பல்வேறு உதாரணங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த உதாரணங்களை நான் நன்றாகப் படித்தேன்.

மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக ஒரு புதிய நிலை வேண்டுமென்று சொல்லும் கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. இன்றையதினம் மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக எல்லா அரசாங்கமும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தும் அடிப்படையில் நம்முடைய சிந்தனை போக வேண்டும், செயல் திறன் இருக்கவேண்டுமென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பல்வேறு சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்குப் பணம் ஒதுக்குவதில் திட்டத்திற்கு அல்லது திட்டம் இல்லாத இனங்களுக்கு ஒதுக்குவதில் நிதிக் கமிஷனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறோம். அதை ஒதுக்குவதில் கூட அந்தந்த ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிற ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அங்கே தற்போதுள்ள நிலைமைகளின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். தனிநபர்

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வருமானத்தின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இது குறித்து, ஒருமித்த கருத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நாம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில இராஜ்யங்களில் தனி நபர் வருமானம் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது. அதை மறுப்பதற்கு இல்லை. வேறு இராஜ்யங்களையும் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதையும் நான் மறுக்க முடியாது. நாம் போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தயக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய-மாநில உறவுகள் சீர்திருத்தப்பட வேண்டுமென்றால் நாம் வகுக்கும் கோஷம், நாம் வகுக்கும் திட்டம், நாம் அத்தத் திட்டத்தை நாடு முழுவதும் பரப்பி ஆதரவு திரட்டி, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு கருத்தை உருவாக்குவதில்தான் இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய-மாநில உறவில் திருத்தம் ஏற்படுவதற்காக நாம் கொடுக்கும் கோஷம் நாட்டுப் பிரிவுகளில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுமோ என்று சொல்லும் ஐயத்தை தவிர்க்க வேண்டிய கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது. இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்று உலகத்தில் இருக்கும் ஏகாதபத்திய வாதுகள் எந்த இடத்தில் நமக்குப் பிடிப்புக் கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்று வியட்நாமில் நடக்கும் சம்பவம், அரேபியாவில் நடக்கும் சம்பவம், ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கிற சம்பவங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஏதாவது ஒரு வகையில் பிடிப்புக் கிடைத்தால் பிசாசு போல் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் வைத்து இருக்கும் சி.ஐ.ஏ. போன்ற பல்வேறு ஏஜன்சிகளின் மூலமாக என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு இடம்கொடுக்காத வகையில் மத்திய-மாநில உறவை நாம் நல்ல முறையில் சிந்தித்து என்ன வகையில் மாற்றவேண்டும், மாற்றினால் நன்மை பயக்கும் என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும்.

நாம் மேற்கொள்கிற திட்டங்கள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். உங்களைப்பொறுத்தவரையில் ஃபுல் அடானமி பார் ஸ்டேட் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பரிபூர்ண

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

சுதந்திரம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், மத்திய சர்க்காரின் நிலை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்.

ப.ப. 1-60 உங்களுடையப் பாணியிலே சொல்வதானால் 'மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி' என்று சொல்லலாம். ஆனால் அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்தியாவின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு ஊறு விளைவிக்காததாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்த மத்திய-மாநில உறவுகளைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்திய அரசின் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் குந்தகம் ஏற்படாதவகையில் மத்திய-மாநில உறவுகள் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால் அந்த நாங்கள் நிச்சயமாக வசவேற்போம். இதுபற்றி எங்கள் கட்சியின் தலைமையிடம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் பரிபூரணமாக இயங்கக்கூடிய வகையில் அதிகார மாற்றங்கள் வேண்டும் என்பதைக்குறித்து பரிசீலித்து அறிக்கை வெளியிட இருக்கிறோம். அது அல்லாத 'மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி' என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வெட்டு. மின்சாரவெட்டு சம்பந்தமாக பல்வேறு விஷயங்கள் பேசப்படுகின்றன. இயற்கையின் மோளாறு காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்றாலும் அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். நீங்கள் அதைத் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. இந்தமாதிரியான ஒரு நெருக்கடி ஏற்படும் என்று பல மாதங்களுக்கு முன்னாலே தெரியும். அதைச் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க நீங்கள் தவறிவிட்டீர்கள். மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டினால் இன்றைக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திலும் தொழில்துறையிலும் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு விதமான நஷ்டங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. இந்த அடிப்படையை வைத்துப்பார்த்தால், 'no power is costlier than no power' என்பதை இப்போதாவது உணர்வீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

சமயநல்லூரிலே இருந்த தெர்மல் பிளான்டை ஷிற்லாமல் இருந்தால் இந்த நேரத்தில் அது எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்பதை இப்போது நன்றாக உணரமுடிகிறது. சமய நல்லூர் தெர்மல் பிளான்டை விற்றதைப்போல் தவறானது வேறென்றும் இல்லை. அது நஷ்டத்தில் வேலை செய்தது; அதனால்தான் விற்றுவிட்டோம் என்று வேண்டுமானால் காரணம் சொல்வீர்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. 450 கோடி ரூபாய் நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற இந்த மாநில அரசுக்கு வருடத்திற்கு 45 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டமடைகிற அந்த தெர்மல் பிளான்டை நிர்வகிப்பது பேரீய காரியமல்ல. எனவே, சமய நல்லூர் தெர்மல் பிளான்டை விற்றது நீங்கள் செய்த மகாபேரிய தவறு என்பதை நான் நிபந்தனையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையவைத்துப் பார்த்தால், இன்னும் 10 நாட்களுக்கு கன்னிர் இல்லை என்றால் பயிர்கள் எல்லாம் நாசமடைந்து விடும். விவசாயத்திலிருந்து எந்தவிதமான வருமானமும் கிடைக்காது. லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒரு ஆண்டு சாலத்திற்கு விவசாய வருமானம் இல்லை என்றால் விவசாயிகளால் தலைதாக்க முடியாது. அதனால் என்ன செய்வது என்று அவர்கள் தனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களை எல்லாம் எதிர்பார்த்து, நீங்கள் உலாராக இருந்திருந்தால் நிலையான ஓளாவது சமாளித்திருக்கலாம். எனவே, இந்த நெருக்கடிக்கு உங்கள் கவலையினமும் ஒரு காரணம் என்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது.

கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து இந்த மன்றத்தில் ஒரு கீர்மனம் போட்டதைப் போல, இந்த மின்சார கெடக்கம் வாயத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளையும் கூட்டி, ஒரு ஆலோசனை நடத்தியிருக்கலாம். அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கும் முடிவைச் செயல்படுத்தினால் இந்தமாதிரியான ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்காது.

இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும் அவ்வாறு மின்சாரத்தை உற்பத்திச் செய்துகொள்வதற்கு அனுமதி அளித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

எஞ்சின்களை எல்லோராலும் வாங்க முடியாது ஒருசில பெரிய பணக்காரர்களால்தான் வாங்க முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதிலே பாரபாட்சம் காட்டாமல் எஞ்சின்களை இறக்குமதி செய்து, எல்லோருக்கும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லை என்றால் இதிலேயும் ஊழல் ஏற்படும், ஊழல் நிறைந்துவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு நெருக்கடிக்கு இடையிலும்—தேந்ந யாரோ ஒரு ஒரு மெம்பர் குறிப்பிட்டார்—தக்கோலம் என்ற ஊரில் பரிபூரணமாக மின்சாரம் இருக்கிறது. மின்சார வெட்டே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு காரணம் அங்கே இருக்கிறவர்கள்—அரசாங்கத்திலே செல்வாக்குப் படைத்தவர்களாக இருப்பதால் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை உலகத்தில் எங்கேயும் இருக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்டக் காரணங்களால் பல்வேறு விதமான மக்கள் மத்தியிலே, அவர்களின் எதிர்ப்பை எதிர்நோக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இன்றைக்கு உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் இப்போதாவது உணரவேண்டும். மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொன்னால் அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். ஆனால் முழு பொறுப்பும் அவர்களைச் சேர்ந்தது அல்ல. மத்திய அரசும் தவறு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் உஷராக இருந்திருந்தால் இந்த நிலைமையை ஓரளவுக்கு தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம்—எல்லோரும் பேசுகிறோம். சோஷலிசத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் அதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் சோஷலிசத்தைக் கொண்டுவருவது மிக மிகக் கஷ்டம். இருந்தாலும் அதைச் செய்துதான் தீரவேண்டும். அதிலே எவ்வளவு சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இதிலே கட்சி கண்ணோட்டம் பார்க்காமல், கட்சி வேறுபாடு காட்டாமல், எல்லாக் கட்சிகளையும் கூட்டி

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

உண்மையான சாத்தியக்கூறுகளை கண்டறிந்து, அதற்குப் பரி
காரம் தேடுகின்ற வகையில் நல்ல ஆலோசனைகளைப் பெற்று,
அவைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதிலே தவறு
கிடையாது. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் மின்சாரப் பற்றாக்கு
றையைச் சமாளிப்பதற்கும் இதைப்போன்ற ஒரு கூட்டத்தை
நடத்தி அதிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை செயல்படுத்த
வேண்டும். அந்த வகையிலே சர்க்காருடைய இயந்திரத்தை
முடுக்கிவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிராமப்புற மக்கள்—
விவசாயிகள் தலைதாக்க முடியாத அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள்.

இன்றைக்கு அதிகல் இந்தியாவிலே அதிகமாக பம்புசெட்டுகளை
வைத்திருக்கும் மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். அது நமக்கெல்லாம்
டெருமைதான். அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான
பம்புசெட்டுகளுக்கு தண்ணீர் இன்றைக்கு போதுமான மின்
சாரம் விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை என்பது பெருத்த
வேதனையை ஏற்படுத்துகிறது. லோ வோல்டேஜில் பம்பு
செட்டுகள் வேலை செய்யும்போது பல எஞ்சின்கள் புகைந்துபோய்
விடுகின்றன. அக, இம்மாதிரியான நிலைமைகளுக்கு எல்லாம்
நீங்கள் பொறுப்பேற்று, வருங்காலத்தில் இதுபோன்ற சூழ்நிலை
ஏற்படாதவாறு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம். நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற
நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் திருப்தி அளிக்கக்கூடியவைகளாக
இல்லை. இப்போது நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர்
ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே இல்லை. கோளத்திலே நல்ல
காரியங்கள் நடக்கிறது என்று சொன்னால் எதற்கு எடுத்தாலும்
கோளத்திற்குப் போகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.
எங்கள் கட்சி ஆளுகின்ற கோளத்தில் ஒரே தினத்தில் 25 லட்சம்
குடிமக்களுக்கு 5 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டு, நிலம் வழங்கியிருக்
கிறார்கள். அவர்கள் போட்ட சட்டத்தை மாதிரி என் இங்கே
யும் ஒரு சட்டத்தைப் போடக்கூடாது? போடக்கூடிய சட்டங்
களைப்பற்றி மக்களுக்குத் தெரிவாகத் தெரிவித்து விடுங்கள்.
இன்றைக்கு நீங்கள் போட்டிருக்கிற பல சட்டங்களைப் பற்றி விவ
சாயிகளுக்குத் தெரியாது. அதனால் இன்னும் அவர்கள்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

ஏமாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நில உச்சவரம்பு சட்டத்
தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றீர்கள் ;
மிச்ச நிலம் எதுவும் இல்லை. பின்னால் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர்
என்றீர்கள் ; அப்போதும் மிச்சமில்லை. அப்படியானால் இருக்
கின்ற நிலம் எங்கே போச்சு ? நீங்கள் கொண்டுவந்த சட்டம்
மிச்ச நிலங்களை மறைக்க வழிவகை செய்ததால்தான் அரசாங்கத்
திற்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதன்
பலன் இல்லாமல் போய்விட்டது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி நான் ஒரு மசோதாவைக் கொடுத்
திருக்கிறேன். அதிலே ஓட்டை உட்கொள்ளுங்கு இடமில்லை.
நீங்கள் ஏன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது ?
மாற்றுக்கட்சிக்காரன் கொடுத்திருக்கிறானே என்று நினைக்
காதீர்கள். உச்சவரம்பு சட்டத்தினால், நிலம் இல்லாமல்
உழைத்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாக்கப்
படுவதற்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். அந்தவகையில் பொருளா
தாரத்தில் ஒரு தீவிர மாறுதல் கொண்டுவரவேண்டும். கிராமப்
புறத்திலே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான்
நாட்டிலே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும். கைத்தறி
நெசவாளர்கள், மில் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் இவர்
களுடைய வாழ்க்கை சீரடைந்தால்தான் இந்த நாட்டின்
வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறும் ; கலாச்சாரமும் முன்னேறும்.

கலாச்சாரத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது இன்னொன்றும்
ஞாபத்திற்கு வருகிறது. இன்று சினிமாவைப்பற்றி பலர் பேசி
னார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவை ரசிக்கக்கூடிய அளவுக்கு
தமிழ்நாட்டின் தரம் தாழ்ந்துபோய்விட்டது. அதைப்பார்த்து
நாம் வெட்கப்பட வேண்டும் ; வேதனைப்பட வேண்டும். காலைத்
துக்கி தலைக்கு மேலே வைக்கும் காட்சியைச் பார்த்து ரசிக்கக்
கூடிய அளவுக்கு கலாச்சாரத்தில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் தமிழ்
நாட்டு மக்கள். அதுமட்டுமல்ல. பல இடங்களில் ரகசியப்
படங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அதற்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய்
டிக்கட் போடுகிறார்கள். அதையும் போய் பார்க்கிறார்கள்.
போலீசார் கூட அதற்கு உடந்தையாக இருப்பதாகத் தெரி
கிறது. உங்கள் ஆட்சியிலே கலாச்சாரத்திலும் மக்கள் அந்த

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அளவுக்கு தாழ்ந்துவிட்டார்கள். இதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல முடியாது. இதை நீங்களே கட்டுப்படுத்தலாம். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்களே என்று நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் அலட்சியப்படுத்திவிடக்கூடாது.

“எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருக்குறளை நீங்கள் போற்றுகிறீர்கள். திருக்குறளைப் போற்றினால் மட்டும் போதாது; அந்தக் கருத்திலே உங்களுக்கு நம்பிக்கையும் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்லும் விதம் வேறுக இருக்கலாம். ஆனால் சொல்லக்கூடிய விஷயம் ஒன்றுதான். யார் சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கக்கூடாது. என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைத் தான் நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி கொஞ்சம் காட்டமாகப் பேசலாம். நான் கொஞ்சம் உமட்டாகப் பேசுகிறேன். நம்முடைய மொய்தின் அவர்கள் வேறுவிதமாகப் பேசலாம். எப்படிப் பேசினாலும் விஷயம் என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எப்போதும்போல் பார்க்காமல் ஒரு புதியக் கண்ணோட்டத்தோடு அதைப் பார்க்க வேண்டும். சட்டங்கள் கொண்டுவந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. எழுக்கூடியப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய விதத்தில் சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். இப்போது குத்தகைதாரர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தை கொஞ்சம் மாற்றிக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஒரு ஹைடிரான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், வாங்கக்கூடிய உரிமை, விற்கக்கூடிய உரிமை இவைகள் எல்லாம் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். “12 வருஷம் அல்லது 16 வருஷம் குத்தகை கட்டவேண்டும்; நிலத்திற்கு உரிய விலையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்; நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எங்களிடத்திலே பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; நிலம் நாளை முதல் குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தம்” என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். இந்த அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். ஒத்துக் கொள்கிறோம். நாங்கள்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

யாரும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை தீர்மானங்கள் வந்து விட்டன.

முதலமைச்சரை நான் இப்போதும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால், பல சிக்கல்கள், உழல்கள் வரும். நிதிக் காப்ப ரேஷனில் மனு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிக்கு இதெல்லாம் ஒன்றுமே தெரியாது. விவசாயிக்கு நாம் தான் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். குடியிருப்பு பண கொடுத்திருக்கிறீர்கள். வரவேற்கிறோம். அதல் இருக்கிற இடைச்சூல்களை யெல்லாம் போக்க வேண்டும். ஆளுங்கட்சி எம். எல். ஏக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். தஞ்சையில் ஒரு கமிஷன் போட்டால் நான் வருகிறேன். எத்தனை இடையூறுகள் இருக்கின்றன? கணக்குப்பிள்ளையின் செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை மரங்களை வெட்டியிருக்கிறார்கள்? பழக்கத்திற்கு போதுமான இடம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது? அதற்காக ஒரு சபாாடிபைட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி போட்டு ரூல்ஸ் ஒபிரேம் பண்ணலாம் ஒரு கணக்குப்பிள்ளை ஒரு செண்ட் என்று சொல்லலாம், இன்னொருவர் இன்னொரு மாநிலி சொல்லலாம், இதை எப்படி நிர்ணயிப்பது?

இப்படி துண்டு விழக்கூடிய விஷயங்கள் ரொம்ப இருக்கின்றன. சட்டத்தை போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பையும் உங்கள் அட்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன பிரயோசனம். நாங்கள் செய்கிறோம் என்றால், எங்கள் தலையில் என்ன கூழா கறைத்துக் கொட்டியிருக்கிறது? ஒன்று சொல்கிறேன். சட்டம் செய்கிறீர்கள் விழுந்து விழுந்து பேசுகிறீர்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு எத்தனையோ சட்டம் போட்டு என்ன பிரயோசனம்? ஹரிஜனங்களின் வீடுகளை காலிபண்ணுகிற காரியங்கள் நடக்கின்றன.

எனவே தான் சொல்கிறேன். சட்டம் இருக்கிறது என்றாலும், எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பை உங்கள் கட்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தர தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்து விலைவாசி. மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமிக்கு அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏராளமான விளைச்சல் ஆகியிருக்கிறது. பம்பர் ஹார்வெஸ்ட் இருந்தாலும் விலை வீக்கம். நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். இன்னும் நான்கு மாதம் கழித்துப் பாருங்கள். லபோ, லபோ என்று கத்தப் போகிறார்கள். விலை ஏறப்போகிறது. அப்போது ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அதற்குத் தான் சொல்கிறேன், உணவு வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று. இப்படிச் செய்யாவிட்டால், வேண்டுமானால் பாருங்கள், ஆறு மாதம் கழித்து தெளிவாகப் போகிறது—கொள்ளைக் கூட்டம்—தெளிவாகச் சொல்கிறேன்—நேற்றையதினம் கூட படித்தேன்—போலீஸ் அண்ணா அவர்கள் திருப்பரங்குன்ற மாநாட்டில் பேசியிருக்கிறார்—குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கு என்ற தலைப்பில் வரிசையாக கடிதங்களை சேர்த்து அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். நான் படித்துப் பார்த்தேன் நீங்கள் படிக்க வேண்டாமா? அவர் எழுதியிருக்கிறார், இந்த நாட்டில் இரண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் சம்பல் கூட்டக் கொள்ளைக்காரர்கள் ஒரு இனம். இன்னொன்று ‘முந்தரா போன்றவர்கள்’ என்று அழகாக வர்ணிக்கிறார். அவன் வசிக்கும் இடம் காடு. அவன் கையில் இருப்பது கத்தி. இவன் வசிக்கும் இடம் அங்காடி. இவனிடம் இருக்கும் ஆயுதம் புன்முறுவல் என்று அழகாக எழுதியிருக்கிறார். அந்த நிலை இப்போது மாறி விட்டதா? விலைவாசி ஏற்றத்தை இறக்க முடியவில்லையே; விலைவாசி விழுந்து விட்டதா? அதைத் தான் அண்ணா அவர்கள் ஒரு பாட்டின் மூலம் சொல்லியிருக்கிறார். “தம்பி, நீ பாடு” என்று நான்கு வரிகள் சொல்கிறார். வேண்டுமானால் அதை இங்கே வாசிக்கிறேன். எனக்கு பாடத் தெரியாது. மியூசிக் எல்லாம் உங்கள் ஆபீஸின் தம்பி, இந்தப் பாட்டை நீ பாடு என்று:—

“ மிளகாய் சர்க்கரை தனியா,

இதற்கு ஏழரை நாட்டு சனியா.

இப்படி ஒரு பாட்டு விலைவாசி இறங்கியாச்சா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்; இன்றைக்கு மிளகாய் விலை என்ன? புளி விலை என்ன? இப்படியே நிலைமை போய்க்கொண்டிருந்தால் விளைவுகள் என்ன வாகும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதனால் பல கட்சிக்காரர்களும் இந்த நின்மைகள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு முடிவானதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி இவ்வளவு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். புதுக்கோட்டையில் என்ன நடந்தது. புதுக்கோட்டையை சிட்டாடல் ஆப் கேபிடலிஸ்ட்ஸ் என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது அங்கே மன்னர்கள் போய் விட்டார்கள். இப்போது வேறு மன்னர்கள்—சர் ராஜா முதலையா செட்டியார், இன்னும் சில செட்டியார்கள் இனும் கிராமங்கள் பூராவையும் வாங்கிக்கொண்டு அதிகார வர்க்கத்தை ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் செல்வாக்கு இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் ஜப்தி, தகராறு, சமூகங்களுக்கு எதிராக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று புதுக்கோட்டை நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற புதுக்கோட்டை நண்பர்களுக்குக் கூட தெரிந்திருக்கும். இதைப் பேசிக் தீர்க்கக் கூடாதா ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள்? வழக்குகள் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போயிருக்கின்றன.

திருநெல்வேலியில் சில கிராமங்களில் பண்டார சன்னதிகளுக்குச் சொந்தமாக இடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் 30 ஆயிரம் பனை மரங்களை ரூ. 3 விலை விற்ப்பிருக்கிறார்கள், ராஜாமங்க ராஜா என்ற காண்டிராக்டருக்கு. தேக்கு மரக்காடுகளை எல்லாம் இப்படி விற்ப்பிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்கக் கூடிய பொறுப்பு உங்களுக்கு இருக்கிறதா, இல்லையா? இந்த நிலைமையில் தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்லும்போது ஒரு வேடிக்கை. ஒரு குடும்பத்திற்கு 4.2 ஏக்கர் சிலிங்கிற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. என்ன செய்யுள் என்றால், பேத்தி மேலேயும், சொந்தக்காரன் பேரிலேயும் எழுதி வைத்தாச்சு. காகநல்லூர்—திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்படி ஒரு காரியம் நடந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் தடுக்கக் கூடாதா? முயற்சி செய்யக் கூடாதா? நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தான் தர முடியும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டால் நாங்கள் நிச்சயம் ஒத்துழைப்புத் தர தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே போனால், காலம் ஒரு நாள் மாறும் என்று தான் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால், மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுக்கிற விலை கட்டி வருகிறதா என்று. என்னைப் பொறுத்தவரையில் 30, 40 மூட்டை விற்குல் பெரிய காரியம். ஆனால் பொதுவாக விவசாயியை எடுத்துக்கொண்டால், கொடுக்கிற விலை கட்டி வரவில்லை. வேண்டுமானால் பந்தயம் வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு லைசென்ஸ் வைத்துக் கொண்டு பெருந்தனக்காரர்கள், பெரு முதலாளிகள் எவ்வளவு பணக்காரர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள்?

இந்தக் கொள்கை கூட்டத்தைத் தடுத்தாலொழிய விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலையைக் கொடுக்க முடியாது. மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் வாங்கிச் சாப்பிட உணவுதானியம் அளிக்க முடியாது. வாங்கக்கூடிய விலை என்ன, மல்லுக்குப் போய் வந்த பிறகு விற்கக்கூடிய விலை என்ன என்பதை கொஞ்சம் கணக்குப் பார்ப்பது நல்லது. திருமெல்வேலியில் அறுவடைக்கு முன்பு என்ன விலை விற்பது, இப்போது என்ன விலை விற்கிறது என்கிற கணக்கு எல்லாம் என்னிடம் இருக்கிறது. அதனால்தான் உணவு தானிய கொள்முதல் விற்பனையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நான் மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தயவு செய்து கீவிண்டாலுந்து 15 ரூபாயாவது கூட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னிடம் கொடுங்கள். நான் விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலை கொடுக்கிறேன், மக்களுக்கும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எது நியாயமான விலை என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நான் போட்டுச் சொல்கிறேன். நியாயமான விலைக்கு மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வார்த்தை நியாயமாக இருந்து பயன் இல்லை. நியாயமான விலை என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

[1973 மார்ச் 6]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : இரண்டு நாள் டைம் கொடுங்கள். என்னிடத்தில் பி.ஏ., செக்டரி என்று யார் இருக்கிறார்கள்? நானே வொர்க் பண்ணிச் சொல்கிறேன். ஆயிரம் கலம் கொடுத்தால் போதும். கொள்முதல் செய்து அரைத்து விவசாயிக்கும் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலைகொடுத்து, மக்களுக்கும் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலைக்கு விற்பதற்குக் கொடுக்கிறேன். நான் வேறு என்ன சொல்கிறேன்? நடுவில் உள்ளவர்கள் கொள்ளை அடிப்பதைத் தடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்களினால் மக்கள் செழிப்பு இழந்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்கிறீர்கள். குற்றம் சொல்லவில்லை. கண்ணொளி வழங்குகிறீர்கள், நல்ல திட்டம் தான். இவை போதுமா? இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமுதாயக் கொந்தளிப்பு எப்படி? அங்கே போனால் ஆயிரம்பேர் கூட்டம், இங்கே வந்தால் நூற்றுக்கணக்கான தந்திகள்.

இந்த நிலையில் நீங்கள் ஏதோ செய்துவிட்டது போன்ற திருப்தியில் மிதக்க வேண்டாம். யதார்த்தமான நிலைமைக்கு வாருங்கள். போய்ப் பார்க்க வேண்டும். சமீபில் உங்களைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள்? பஸ்ஸில் உங்களைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள்? மாறுவேடத்தில் வந்து பார்க்கக்கூடாதா? இன்றைக்கு நாட்டில் உங்களைப்பற்றி மாற்றமான கருத்து உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் போட்டுவிட்டோம், வரியே இல்லை என்று உங்களை திருப்தி பண்ணிக்கொண்டு உட்கார்ந்து பயன் இல்லை. இருக்கிறவர்களுக்கு வரி போடக் கூடாதா? இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மாடிக்குமேல் மாடி கட்டினவர்கள் எத்தனை பேர்? இவர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் கழுத்தில் வைா நெக்லஸ் ஜோலிப்பதைப் பார்க்கவில்லையா? இவர்களை உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஏன் என்றால் யார் மீது வரி போடலாம் என்று என்னையே ப.உ.ச. கேட்பார்கள். அதற்குச் சொல்கிறேன். இந்த நான்கு வருஷத்தில் கொள்ளை அடித்த கும்பல் நாட்டில் இருக்கிறதா, இல்லையா? 14 லட்சம் சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் என்று என்ன, இவர்கள் மீது வரி போட்டால் 14 கோடிக்கு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் போட முடியாதா?

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விவசாயத்தில் அதிக வருமானம் பெறுகிற பெரிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு வருமான வரி போட்டபோது இந்த அவையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நல்லமுறையில் வரவேற்று ஆதரித்துப் பேசினார்கள். பிறகு அந்த வரியை அடிப்படையில் குறைக்கவேண்டுமென்று நிலப்பிரபுக்கள் ஒரு இயக்கம் நடத்திய போது அதிலும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் அங்கம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். முற்போக்கான புதிய சட்டத்தையோ, திட்டங்கையோ அரசு கொண்டுவருகிறபோது அதனை அமல்படுத்துகிற நேரத்தில் எல்லா முற்போக்குக் கட்சிகளும் அதற்கு ஆதரவாக இருக்கவேண்டுமென்று இங்கே மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அவையில் விவசாய வருமான வரியை ஆதரித்துப் பேசி வெளியில் அதற்கு எதிராக இருந்தார்கள் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர், இதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட நிலைகள்தான் நாங்கள் நிற்போம் அதை ஊபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் எப்படியோ குட்டிச்சுவராய்ப் போகிறோம். நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள். மேல்மட்டத்திலேயே நின்று பயன் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களுக்கு வாதமாக நான் பேசவில்லை. பெரியவரின் அறிவுரை என்று எடுத்துக் கொண்டுதான் என் கருத்தைச் சொன்னேன். இப்படி ஒரு முக்கியமான சட்டத்திற்கு இங்கே ஆதரவு அளித்த அந்தக் கட்சி வெளியில் எதிர்ப்பைத் தந்திருக்கிறதே என்பதைச் சொன்னது விவாதத்திற்காக அல்ல.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நானும் வாதப் பிரதிவாதத் திற்குப் போகத் தயாராய் இல்லை. விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு புஞ்சைப் பயிர் கமர்ஷியல் க்ராப் வைக்கிறவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இடையில் உள்ளவர்கள் தான் இதிலும் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். புஞ்சைப்பயிர் வைக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிரந்தரமான விலை உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது.

[1973 மார்ச் 6]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : இன்னும் இரண்டு மூன்று கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. நான் வேண்டுமானால் நாளை கொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இல்லை. இப்பொழுதே பேசிவிடுங்கள். உங்களுக்குப் பிறகு இன்றைக்கே திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து பேசியாக வேண்டும்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : அடுத்து, உங்கள் அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நிலச்சீர் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் 200 ரூபாய் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். உடனே நிறுபிக்க முடியுமா என்பார்கள். நான் நடப்பதைச் சொல்கிறேன். மேல்மட்டத்தில் ரெவின்யூ போர்டு அளவில் எத்தனை ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் இதற்காகத்தான் அப்போதே சொன்னோம். நிலம் கொடுப்பது என்றால் சர்வகட்சியினரையும் கொண்ட ஒரு குழுவை வைத்துக்கொடுங்கள் என்பதாக. நாங்கள் என்ன பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு கேட்டோமா? இல்லை. இப்படி சர்வ கட்சியினர்களும் இருக்கிறபோது இதுபோன்ற ஊழல்களுக்கு இடம் ஏற்படாது என்று நான் சொன்னோம்.

பி.ப.
1-30

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையிலே இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் மிகைப்படுத்தப்படுவதாகச் சொன்னாலும், எதிலும் 10-ல் ஒன்றுவது இருக்கத்தான் செய்கிறது. ரூபயிருப்பு மனை பதிவு செய்ய கணக்குப்பிள்ளை ரூ. 5 கேட்கிறான். அவனுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியுமா? விவசாயி சொல்கிறான், அவன் ரூ. 5 கேட்கிறானே என்று. அங்கும் பாவமாக இருக்கிறது, இங்கும் பாவமாக இருக்கிறது. நான் உள்ளபடியே கேட்டுக் கொள்கிறேன், தஞ்சை ஜில்லாவிலே சகல கட்சிகளுடைய கமிட்டி போட்டு, பட்டாக்கள் எப்படி கொடுக்கப்படுகின்றன, எப்படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று யோசனை செய்யுங்கள். நீங்கள் செய்தது தப்பு என்று அதை ருஜுப் படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதைச் செம்மைப்படுத்தி அடுத்த ஜில்லாக்களில் சரியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இன்றைக்கு சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி, ரூல்ஸ்களை, விதிகளைப் போடும்போது, செளகரியத்திற்கு தக்கபடி என்று போடுகிறார்கள். செளகரியத்திற்கு தக்கபடி என்று சொல்வதற்கு வியாக்கியானம் இருக்கிறது. பணத்திற்கு ஏற்றபடி ஒரு கணக்கு பிள்ளை 2 சென்ட் கொடுக்கிறான். வேண்டியவனாக இருந்தால் 5 சென்ட் என்று சொல்வான். சிலபேருக்கு இல்லாமல் போய் விடும். நிலச் சட்டங்களைப் போடும்போது விரோதமான நிலைமை களுக்குக் கொண்டு போதாதீர்கள் என்று சொல்கிறேன். நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டீர்கள் கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால்.

மால்கோவை எடுத்திருக்கிறீர்கள். சோஷலிசத் திட்டம் தான். சோஷலிசத் திட்டம் எதைச் செய்தாலும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கையைத் தூக்க எங்கள் கட்சி தயார். மால்கோவால் சென்டர்-ஸ்டேட் கன்ஸ்பிரண்டேஷன் வரப்போகிறது. அப்புறம் சொல்லப் போகிறீர்கள், அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, ஆகவே, இதை விட்டுவிடவேண்டுமென்று சக்தி சர்க்கரை ஆலைக்குப் போயிருந்தோம். எங்களுடைய ஆலையைப் போல் நன்றாக இயங்குகிற ஆலை கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 2½ கோடி நிகர லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. வட்டி கொடுத்து, போனஸ் கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்து, ரூ. 2½ கோடி நிகர லாபமாக கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆலைகளை தனிப் பட்டவர்களிடத்திலே ஏன் வைத்திருக்கவேண்டும்? அவைகளை எடுத்தால் சர்க்காருக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும், சர்க்கரையும் சுலபமாக கிடைக்கும், கரும்பு வியாபாரத்தில் விவசாயிக்குக்கூட நல்ல விலை கொடுக்க முடியும்.

அதேபோல் ஆரூரன் ஆலை, பிரயோஜனம் இல்லாமல், நஷ்டக் கணக்குக் காட்டுவது அவர்கள் வேலை. அதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. மால்கோவை எடுத்ததைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் முதன்மை நிர்ணயிக்கும்போது பிரையாரிட்டி டிசைட் பண்ணும்போது, உங்களுக்கு விஞ்ஞான ரீதியான கண்ணோட்டம் இல்லை. தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வுக்கு ஆதாரம் தரக்கூடிய, நல்ல விதத்திலே விநியோகப் படுத்தக் கூடிய, எது நல்லதாக இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் மால்கோ எடுத்ததை ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் இதனால்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6]

மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் மோதல் ஏற்படும். ஏனென்றால், இது கன்கான்ட் லிஸ்டில் இருக்கிறது.

அடுத்தது, கைத்தறி தொழிலில் 20 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 50 லட்சம் சமுதாயத்தினர் சந்தியில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் காரியங்களில் எல்லாம் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அன்றைக்கு தீர்மானம்கூடப் போட்டோம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் வந்தபிறகு அதை ஒழுங்காக விவியோகிக்க, உத்தரவாதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக சர்வகட்சி குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம். சர்வ கட்சி குழு வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எங்களுக்குப் பதவி வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இடம் பெறாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். நூல் விவியோகத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அவை தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. நமக்கு கொடுக்கிற அதிகாரத்தை, நூல் வாங்குவது, என்ன விலையை நிர்ணயிப்பது, குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிப்பது, இவைகளைப் பார்க்கத்தான் சர்வ கட்சி குழு வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மட்டும் போதாது. அது அழகாக இருக்கலாம். அதிலே இருக்கக்கூடிய பலகிளங்களை எதிர்க்கட்சிகள் சுட்டிக் காட்டும்பொழுது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நான் கொண்டு வந்திருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நீங்கள் ஆதரியுங்கள். நீங்களே அதைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாங்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறோம், உங்கள் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். உழுகிற குடியானவனுக்கு 5 ஏக்கர் சொந்தமாகி விட்டது என்று அடுத்த வருடம் சொல்லுங்களேன்.

வன இலாகாவுக்கு சொந்தமான, சாகுபடிக்கு சொந்தமான நிலங்களை பரிசீலித்து கொடுங்கள். ஏனென்றால், எனக்குத் தெரியும், எம்.எல்.ஏக்களே சிலபேர் தங்களுக்கு நிலத்தை பட்டா செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நான் வேதனைப்படுகிறேன், ஆத்திரப்படுகிறேன். என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு வருங்காலம்

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

கிடையாதா? சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில், நம்முடைய பிள்ளைகள் என்ன செய்வார்கள் வருங்காலத்தில் என்று நினைத்தால் அது பைத்தியக்காரத்தனம் அல்லவா? ஏன் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வருங்காலம், நன்றாக இருக்கும் என்று, இந்த சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில், தன்னம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அவைகளை நீங்கள் சீர் தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். மற்ற கட்சிகள் நீங்கள் செயல்படுவதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் சரியான பாதையில் போகவில்லையென்று சொல் கிறீர்கள். அப்படியென்றால் நல்ல வழியில் கொண்டுபோவதற் கான வகையிலே நிர்வாகத்திலே எந்த அளவுக்கு உங்கள் கட்சிக் காரர்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறதோ எந்த அளவுக்கு உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு சர்வ பகுதியினருக்கும் பங்கு அளித்தால் அது ரொம்ப நல்லது.

இன்னும் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றிப் பேசுகிற வாய்ப்பு மானியங்களின்போது வரும். இப்பொழுது நல்லெண்ணத்தோடு இவைகளைக் கூறிவிட்டேன். நீங்கள் அதை நல்லெண்ணத்தோடு எடுத்துக்கொண்டு, மானியங்கள்மீது, எவை செழுமைபடுத்தப் பட்டவைகள் எந்தச் செலவுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு வழங்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே மணி 1.35. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இன்று பேசப் போகிறாரா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, நாளை நான் ஊரிலிருக்க மாட்டேன் என்ற காரணத்தால், முன்பே தலைவரிடத் திலே கேட்டுக்கொண்டேன். கொஞ்சம் நேரம் இன்றைக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதி போடு அலுவல் நேரத்தை சிறிதுநேரம் நீடித்துக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1973 மார்ச் 6]

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

இன்றையதினம் ஒரு வரியில்லாத நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் ஜாக்கிரதையோடு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரி போட்டவிலையென்றாலும் நாட்டிலே திருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் கடந்த ஆண்டில் எந்த வேகத்தில் இருந்தனவோ அதே அளவில் வைத்துக்கொண்டால் போதும், இன்றைக்குப் புதிதாக வரிகள் போட்டால் மக்களிடத்திலே அதிருப்தி வந்துவிடுமோ என்பதை தெளிவாக புரிந்துகொண்டு வரியில்லாத ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற பொழுது, எல்லா ஆண்டுகளிலேயும் எப்படி மத்திய அரசின்மீது குறைகள் சொல்லப்பட்டதோ, அதை இந்த ஆண்டு கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலேயும் கூறி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்ட நிதி உதவி குறைந்துபோயிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திட்ட நிதி என்பது மத்திய அரசு அந்தந்த மாநிலங்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அவர்களுடைய தேவையைப் புரிந்துகொண்டு, அந்த மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்து, நிர்ணயித்துக் கொடுக்கிறது. ஆனால், நமது அரசு கூறுவது, அதை நிதிக் கமிஷனிடமே கொடுத்துவிட்டு நிதிக் கமிஷன் மூலமாகத்தான் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலே ஒரு பகுதி வளர்ச்சியுற்றிருக்கிறது, இன்னொரு பகுதி மிக மோசமான நிலையிலே, வளர்ச்சியுறாத நிலையிலே இருக்கிறது. இவைகளையும் கருத்தில்கொண்டு, மத்திய அரசு அவர்களுடைய நிலையை கீழே விடாமல், எல்லா மாநிலங்களும் வளரவேண்டுமென்ற நிலையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற பொழுது வளர்ச்சியுற்ற மாநிலங்களுக்கு ஓரளவு குறைவான நிதி கொடுப்பது இயற்கையாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தையும், இராமநாத

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

புரம் மாவட்டத்தையும் நாம் ஒரே நிலையிலே வைத்துப் பார்க்க முடியாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஒரு பிற்பட்ட மாவட்டம். அங்கே வளர்ச்சி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. வளர்ச்சியுற்ற மாவட்டங்களை விட வளர்ச்சி குறைவாக உள்ள மாவட்டங்களுக்கு நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி வளர்ச்சியுற்ச் செய்து அனாதையர் மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒத்ததாகக் கொண்டு வருவதிலே எந்தத் தவறும் இருக்கமுடியாது. மத்திய அரசு இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு தான் நிதி ஒதுக்குகிறது.

என்கொள்கை விதிகர்த்தரத்தில் நிதி கடைக்களில்லை என்றெல்லாம் சொல்லு சரியல்ல. அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்பதிலே சூறையில்லை. அந்தமேன்மையான பால்கடிக்கும், அசுவே, கேட்பதிலே தவறில்லை. ஆனால் மத்திய அரசினுடைய கொள்கை தவறானது தமிழகத்திற்கு விரோதமானது என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடாது. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்துப் பார்க்கிறபோது மத்திய அரசுமூலம் 151 கோடி ரூபாய் மானியமாகவும் வரியினுடைய மந்தரகமும் சிடைத்து இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் 50 கோடி ரூபாய் வரையிலும் கடன் வசதியிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்ற மண்ணடைவிட இந்த ஆண்டு 28 கோடி ரூபாய் அதிகமாகத் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய வருவாய் வருகிறகோ அந்த அளவிற்கு நமக்கும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டிற்குள் கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட் சென்ற மண்ணடைவிட இருபது ஆண்டு சுமார் 11½ கோடி ரூபாய் வரையிலும் கடன் சுமையிலே 2½ கோடி ரூபாய் கிராண்ட்ஸ் இன் எய்டிற்கு மாற்றியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அசுவே, மத்திய அரசு நமக்கு எதிராக காரியந்சீர்த் செய்யவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு நிதிக்கமிஷனிடம் நம்முடைய அரசு கொடுத்திருக்கிற பெமோரண்டக்ஷதப் பார்த்தால் மத்திய அரசுக்கு வருகின்ற எல்லா வரி வருமானத்தையும் மாநிலங்களுக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தனக்கு என்று சில வரி வருமானத்தை மட்டும்மையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால் சுங்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6]

வரி, ஏற்றுமதி வரி, கார்ப்பரேஷன் வரி போன்றவையாகும். மத்திய அரசுக்குச் சேருகிற கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸையும் இன்கம் டாக்ஸோடு இணைக்கவேண்டுமென்று நாம் மெமோரண்டத்திலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். அந்த வரியையும் மாநில அரசு களுக்கு பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் மத்திய அரசின் நிதிநிலை என்ன ஆகும், அதனுடைய பொறுப்பு என்ன ஆகும் என்பதை யெல்லாம் நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தமாதிரி சில வருமான இனங்கள் இருப்பதால்தான் பிற்பட்ட மாநிலங்கள், முற்பட்ட மாநிலங்கள் எவை என்று பார்த்து அவற்றிற்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை பொறுப்பு அதற்கு இருக்கிறது. ஒப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி அதற்குரிய மாநிலங்களுக்கே பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் நீக்குப்போக்கற்ற தன்மையை அது ஏற்படுத்திவிடும் என்ற காரணத்தினாலேதான் அவர்களிடத்திலே சில வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் வருமானத்தைப் பெறுகின்ற உரிமையை நாம் அனுமதித்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த பேக்வார்ட்னஸ்-ஐ வைத்துதான் கேட்டிருக்கிறோம்.

“Financial resources should come within the purview of the Finance Commission.”

என்று கேரளாவின் நிதியமைச்சர் அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, தங்களுடைய கட்சியின் கருத்து என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : என்னுடைய கட்சி ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆட்சியிலே உள்ளவர்களின் கருத்துத்தான் என்னுடைய கருத்தாகும். கோரிக்கைகள் இருக்கலாம். எல்லா வற்றையும் நிதிக்கமிஷனிடத்திலே கொடுத்து விடவேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளப் பெருக்கு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அதற்காக ஒரு தொகையை மாநிலக் கணக்கிலே சேர்க்கவேண்டுமென்றும் தேவையானபொழுது அதை

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வறட்சி, புயல், வெள்ளம் எப்பொழுதோ வருகிறது. மகாராட்டிரத்திலே மிகமோசமான வறட்சி இப்பொழுது இருக்கிறது. தமிழகத்திலே வெள்ளப் பாதிப்பு பெருமளவிலே ஏற்பட்டு அதற்காக 14½ கோடி ரூபாய் கேட்டு அதை வாங்கி யிருக்கிறோம். இவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற நிலைமையை ஏற்றுக் கொண்டால் யாருக்குத் தேவையில்லையோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமையும், யாருக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு இல்லாத நிலைமையும் ஏற்படும்.

THIRU J. JAMES: Sir, on a point of order. There is no Quorum in the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கோரம் இருக்கிறது. நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே மின்சாரம் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. மின்சார வெட்டினாலே இன்றைக்குத் தமிழ்நாடே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதிலே எல்லோருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதிலே இந்த அரசு காலத்திலே முன்னெச்சரிக்கையாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு ஆகும்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. பருவ மழையின்மை காரணமாக உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை, அது இயற்கையின் செயல் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அளல் மின்சாரத் திட்டங்கள் மூலம் ஓரளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கலாம். இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும்சரி மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்றால் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார உற்பத்தி செய்வது விரியோகம் செய்வது மாநில சர்க்காருடைய பொறுப்பு. மத்திய சர்க்கார் உதவி அளிப்பார்கள். நெய்வேலியிலே 600 மெகாவாட் மின்சக்தியுள்ள ஹைரேட்டர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஓடிய அளவு 150 மெகாவாட் அளவுக்குத்தான், அந்த ஜென

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6]

போட்டர் ஓடியிருக்கிறது. மீதி அளவுக்கு ஓர் லிட்டர். அதையும் ஓட்டியிருந்து அதன் மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்திருக்க தால் அந்த மின்சாரத்திற்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுக்க நாம் தயாராக இல்லை. நாம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு தயாராக இருந்தால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்திருப்பார்கள். நான் நெய்வேலிக்குச் சென்றபோது அதைத்தான் தெரிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது அங்கே அந்த நிர்வாகம் 400 மெகா வாட் சக்தியுள்ள மின்சாரம் உற்பத்திசெய்து வருகிறது.

இன்றைக்கு இந்த அரசு 10 பைசா கொடுத்துவருகிறது. மூன்று 8.2 பைசாதான் கொடுத்தார்கள். அன்றைக்கே மின்சாரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வோம் என்று இவர்கள் சொல்லியிருந்தால் இன்றைக்கு இந்தத் தட்டுப்பாடே வந்திருக்காது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து உற்பத்திசெய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை குறைவான விலைக்கு வாங்குவதில்லாதான் அக்கறை காட்டினேமே தவிர மத்திய சர்க்கார் திட்டத்திற்கு நாம் ஊக்கம் கொடுக்கவில்லை. 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நடத்தப் படுகிறது அது. அதன்படிநின்று மின்சாரம் வாங்கவில்லை. தமிழகத்தின் மூலதனத்தினுடைய சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய மையநிலைய இந்த அரசு செய்ய வில்லை. இப்பொழுதாவது அரசாங்கம் செலிசாய்த்து அந்த முறையிலே இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகம் 400 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்துவருகிறார்கள் என்பதை வானேற்கிறேன். 600 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அப்படி நாம் அதிலே உற்பத்தி யாகின்ற எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்திக்கொண்ட பிறகு நாம் சிபாரிசு செய்தால் இரண்டாவது சுரங்க வேலைத் திட்டத்தை அவர்கள் தொடங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் போட்ட முதலுக்கு நஷ்டம் வந்துகொண்டிருக்கும். உற்பத்தி இல்லையென்றால் இன்னொரு சுரங்கத்தைத் தோண்டுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். நாம் சிபாரிசு செய்த இரண்டாவது சுரங்கத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால் 600 மெகா வாட் உற்பத்தி சக்தியை வாங்கிக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுக்கப்படியாக இரண்டு மூன்று அண்டுகளாக மின்சார உற்பத்தியிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. பிளானில் 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதுவல்லாமல் ரெவின்யூ

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கணக்கில் $1\frac{1}{2}$ கோடி கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர மின்சார வாரியம் ஏதாவது கடன்களுக்கு வழி செய்து தட்டம் போட்டு செயல்பட இருக்கிறதா என்பது மின்சார வாரியக் கணக்கைப் பார்க்கும்பொழுதுதான் தெரியும். இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஜரால் எக்ஸ்டென்ஷன்களிலேதான் அதிக ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம்.

நம்முடைய ஆசையாலே, கம்பிகளை அதிகமாகப் போட வேண்டும், எக்ஸ்டென்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையிலே செய்திருந்தாலும்கூட, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருகுவதற்கு நாம் செயல்படவில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது அதிலே கவனக் குறைவில்லாமல் அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை ஆரம்பிച്ച് செயல்பட நம்முடைய மாநில அரசும் முன்வரவேண்டும். மின்சாரத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை என்பதாக நான் அறிகிறேன்.

ஆகவே, மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து, அனுமதிக்கு எழுதி விட்டு, இந்தத் துறையிலே மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து இன்னின்ன அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று அறிவித்துவிட்டு நாமே செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மின்சாரத் திட்டத்திற்கு நாமே செலவு செய்யலாம் என்று கூறுகிறார்கள். அவைகளுக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணி தேவைப்படுமானால் மத்திய அரசின் அனுமதியில்லாமல் ஒரு அணுவைக் கூட அசைக்க முடியாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கைத்தறி பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நூல் விநியோகம் இல்லை. சபையிலேகூட ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அதுமட்டும் போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். தொழிலமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு நேரிலே சென்று வற்புறுத்தி நூலை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். மத்திய அரசுக்கும் சில சிக்கல்கள் இருக்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6]

கின்றன. அதை நாம் புறக்கணித்துவிட முடியாது. 260 மில் களிலும் இந்த நூல் பூராவையும் வட மாநிலங்களுக்குத் தான் தர வேண்டும். தமிழகத்தில் கைத்தறித் தொழிலை உற்பத்தி யாகும் நூல் பூராவையும் தமிழகமே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே வெளா மாநிலங்களுக்கு விற்கத்தான் வேண்டும்.

எனவே, நூல் பற்றாக்குறையாக இருக்கும்பொழுது யார் யார் நூல்களை அங்கேயிருந்து வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்களோ அவர் களும் தங்களுக்குப் பங்கு வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அங்கே வைப்பார்கள். அதைப் புறக்கணிக்க முடியாது. நமமுடைய உற்பத்தி அதிகமாகும்பொழுது சிக்கல் ஏற்படுமானால் அந்தச் சிக்கலைப்பற்றி அவர்களிடத்திலே சொல்லலாம். மத்திய அரசுக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் எடுத்துப்பார்த்து அதற்குத் தக்க முறையில் நூலைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். நமக்கு அதிகாரம் மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னால் சரி யாகாது. பிற மாநில அரசுகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய் கின்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் இன்றைக்கு வேண்டு மானால் சமாளித்துவிடலாம். ஆனால், அவைகளை எங்கே விற்பது? இந்த நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு அதிக நூலைப் பெறுவதற்கு நாம் முயற்சியெடுக்கவேண்டும். அதிகாரம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதை விட்டுவிடுங்கள். அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை விட நூல் அதிகமாக வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் கோரிக்கையைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் தொழில் துறைகளில் 686 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்துள்ளதாகவும், தமிழகத்திற்கு இதில் சென்ற ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் மட்டுமே முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்து முதலமைச்சருடைய உரையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கும் தொகையை முதலீடு செய்வதற்கு எங்கே வாய்ப்பிருக்கிறது, எங்கே அதிகப்படியான முதலீட்டைப் போட்டால் லாபம் பெற முடியும், மக்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க அளவில் இருக்கும் என்பதையெல்லாம் பார்த்துத் தான் அவர்கள் செய்ய முடியுமேதவிர, இந்தந்த மாநிலங்களுக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்துக்கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று எந்நீர் பார்க்க முடியாது. இதை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அவர்கள் முதலீடு செய்வதில்

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள், இதா மாநிலக் களுக்கு எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு பார்க்க வேண்டுமே தவிர, சென்ற ஒரு ஆண்டிலே மட்டும் 20 கோடி ரூபாய் மட்டும் முதலீடு செப்திருக்கிறது என்று கூறுவது நியாயமல்ல.

ஏதாவது முழுத்திட்டங்கள் இருந்தால் அதை வற்புறுத்து வதிலே தவறில்லை. ஆனால் தொழிலில் லாபம் வருகிறதோ இல்லையோ, முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னால் அது நாட்டிற்குப் பயன்தரத் தக்கதல்ல, அது நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இராணுவத்திற்குத் தேவையான தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள், முதலிலேயே இராணுவ தளவாடங்களுக்கு வைத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பாக்கன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டசபையினுடைய ஒரு கட்சியின் தலைவராக உள்ள திரு. மாரி முத்து அவர்கள் தமிழகத்திற்கு எதுவும் தேவையில்லை மத்திய சர்க்கார் நல்ல நோக்கத்திலேதான் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதால் இங்கே திட்டங்கள் அவசியமில்லை என்ற முறையில் சொல்கிறார்கள். இங்கேதான், தமிழ்நாடு சட்டசபையிலேதான் இப்படிக்கேட்க முடியும், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அந்த மாநிலத்திற்கு எதிராக பேசக்கூடிய நிலைமையைக் காண முடியாது. அந்தந்த மாநிலங்களின் குறைகளை அந்தந்த மாநில உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசுக்குச் சொல்வார்கள். அதிலும் மத்தியில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் அதிகமாகப் பயன்படும். அதற்கு மாறாகப் பேசினால் இழப்பு—தமிழ் மக்களுக்குத்தான்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் நான் கூறிய கருத்துக்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ தமிழகத்திற்கு ஒன்றுமே வேண்டாம், நீங்களே அங்கேயே வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நானும் தமிழகத்தில்தான் இருப்பவன். நானும் தமிழகம் வளர்ச்சிபெற வேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மாற்றன்தாய் மனப்பான்மையில் நடப்பதாகக் கூறி, மத்திய சர்க்காரின்மீது ஒரு வெறுப்பு ஏற்படத்தக்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6]

ஒருநிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர இன்னின்ன தொழில்களுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் நாங்களும் சேர்ந்து கேட்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதில் ரொம்பப் பேரைச் சேர்த்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு தருவது எப்படி என்று தெரியவில்லை. 25 வயதிலிருந்து 28 வயதுவரையில் இருந்தால் நாம் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும். 30 வயது அளவில் வந்து விட்டால் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இளைஞர் அணியிலே யார் சேர்வதாக இருந்தாலும் அரசு வேலையிலே அமர்த்திக் கொள்ளக்கூடிய காரியங்களில் விதிமுறைகளைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 15 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்று, செயல்படுத்த இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் எப்படியிருக்கும், என்னென்ன முறைகளில் இருக்கும் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை, அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை வாய்ப்புகள் என்பது உற்பத்தித் துறையிலே அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கல் வேண்டும். அரசு வேலைக்கு மட்டுமல்லாமல் உற்பத்தித் துறையிலும் அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரியிலே மத்திய சர்க்கார் ஏதோ தலையிட்டு விட்டதாகப் பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். விவசாய வருமான வரி என்பது முழுக்க முழுக்க மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்குச் சொந்திருப்பது, விவசாய வருமானத்தின்மீது 5,000 ரூபாய் விதிவிலக்கு, அந்த இன்கம் டாக்ஸுக்கு 5,000 ரூபாய்க்கு இரண்டாவது விதிவிலக்கு என்று இருக்கவேண்டாம். இரண்டாவது முதல் வருவாயைச் சேர்த்து அதிக வருவாயைத் தொழிலிலே போட்டு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர நம்முடைய அதிகார வரம்பிலே மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டதாகக் கூற முடியாது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதுமட்டுமல்ல, அதிகமான வருமான வரி வாங்கப்பட்டால் அது பிரித்துக் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஒன்றுதான். அதிக வருமானம் வந்தால், வருமானத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இங்கே அதிக வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து வரிகளை வாங்கினால் அந்தப் பங்கு நமக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் ஒன்றும் மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்யவில்லை, நம்முடைய அதிகாரத்திலே குறுக்கிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறக் குடிநீர் திட்டத்திற்காக 2 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் 'கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்' ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் 1.46 கோடி ரூபாய் மட்டுமே செலவிடப்போவதாகத் தெரிகிறது. இதற்கு அந்த 2 கோடி ரூபாயையுமே ஒதுக்கியிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு 1.46 கோடி ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணம் என்ன என்பது புரியவில்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத் திருத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் 'கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்' ஆக எதுவும் தரப்படவில்லை. 1972-73-ஆம் அண்டிற்கு 1 கோடி ரூபாய் முன்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டது. 1973-74-க்கு எவ்வளவு இடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, 2 கோடி என்று போட்டிருக்கிறது. எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ மனைகளைப் பொறுத்தவரையில், பி. பார்மசி படித்தவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மருந்துகள் வாங்குவதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி மருந்துகளை வாங்குவதைவிட நேரடியாக நாமே தயார் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அநேக டாக்டர்களைப் பார்க்கும்பொழுது, மருந்துவாணிகளிலே கொடுக்கப்படும் மருந்துகள் அல்லவா கல்லாக இல்லை. பெரியிலே வாங்குவது நல்லது என்று சொல்லும்படியான நிலைமையில் அதன் தரம் இருப்பதால் அந்த மருந்துகளை நாமே உற்பத்தி செய்தால் அதிகப்படியான மருந்துகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6]

அவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, 2 கோடி 70 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருஷா வருஷம் வாங்குவது என்பதற்குப் பதிலாக அதற்காக நாலேந்து கோடி மூலதனம் போட்டு முக்கியமான மருந்துகளை நாமே செய்வதற்கு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் பல விவசாயிகள் பெரும் நஷ்டத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல நிவாரணங்களை அளிப்பதற்கான திட்டத்திற்கு மத்திய அரசும் தேவையான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெருமளவுக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய விவசாயிகளுக்கு கடன் வசூலிப்பை தள்ளி வைக்கவேண்டும். வெள்ள நிவாரணப் பணி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெறுவதைப் பார்த்தேன். அங்கே வெள்ள நிவாரணப் பணி என்று ஒரு போர்டு போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதற்காக 14½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி போர்டில் ஒன்றும் காணவில்லை. மத்திய அரசு கொடுப்பதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அதனால் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : மக்களிடமிருந்து வாங்கிய வரிப் பணத்தையே மத்திய அரசு கொடுக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மக்களிடமிருந்து வாங்கி மத்திய அரசு கொடுக்கிறது என்றே போட்டோம். தஞ்சையில் ராஜராஜ சோழன் சிலையைக் கோயிலுக்குள் வைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்காததால், அந்தச் சிலையை வெளியே வைத்து 'மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்காததால் இந்தச் சிலை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் மத்திய அரசு கொடுக்கும்போது மத்திய அரசு கொடுக்கிறது என்று போட்டால் அதிலே தவறு கிடையாது.

ஸ்டாம்ப்ஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ படி ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்கு ஹைகோர்ட் எதிர்ப்பாகத் தீர்ப்புக் கூறியது. அப்பீலில் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று சொல்லும்போது 4 ரூபாய் கட்ட வேண்டிய இடத்தில் 40, 50 ரூபாய் வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் மாற்றவேண்டும்.

ஐ.எம்.எஸ். லோனுக்காக வருஷத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. இந்த வருஷம் ஐ.எம்.எஸ். லோன் கிடையாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல இடங்களில் செயல்படும் காரணத்தால் இது இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஐ.எம்.எஸ். லோனைக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விஷயங்களை எல்லாம் டிமாண்டஸ் மீதான விவாதங்களின்போது பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தமிழ்நாடு நிர்வாகத்தில் கொண்டு வரும் திட்டம் மொத்த மந்தமாக இருக்கிறது. அதை வேகப் படுத்த வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசு இருக்கும்போது இருந்த மந்தத்தை விட இப்போது அதிக மந்தமாக இருக்கிறது.

எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆங்கிலத்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் தீர்ப்புகள் ஆங்கிலத்தில்தான் வழங்கப்படுகின்றன. வக்கீல்கள் வாதம் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் தமிழிலே இருக்க வேண்டும். சீழ்தலைக் கோர்ட்டுகளிலாவது உடனடியாகத் தமிழிலே வாதங்கள், தீர்ப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய ஓரத்தநாடு கட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரு புகார் கூறினார். அப்படிப்பட்ட கருத்தை அவர்கள் தவருன கருத்தில் கூறி இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிச் சொல்லிவிட்டால் பெரிய மாற்றம் வந்துவிடப் போவதில்லை. எந்தக் கட்சி சார்பும் இல்லாமல் பொதுமக்களிடத்தில் சென்று, வீடு வீடாகச் சென்று நான் அறிந்து நம்பியதைத்தான் எழுதியிருக்கிறேனே தவிர, உடனடியாக முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு முதலமைச்சர் சீட்டில் உட்கார்ந்து விடப் போகிறேன் என்று கொடுக்கவில்லை. என்னுடைய நேர்மையில் சந்தேகம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 8]

ஊற்பட்டாலும் எனக்கு அவருடைய நேர்மையில் நிரம்ப நம்பிக்கையுண்டு. கட்சி சார்பற்றவர்களை விசாரித்தால் என்னுடைய ஸ்டேட்மென்ட் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

2-04
பி.ப.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

66. Notification issued with G.O. Rt. No. 2219, Revenue, dated the 3rd October 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and surcharge on entertainments tax to the benefit film shows conducted in the City of Madras and in the districts in aid of the 'Chief Minister's Eye Camp Fund'. [Laid on the Table of the House under sections 16 (4) and 8 (3) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939) and the Tamil Nadu Local Authorities Finance, Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) respectively.]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 109, Revenue, dated the 17th January 1973, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on the Cinematograph film show organised by Muslim Women's Association, Matriculation School, Madras on 21st January 1973, at Devi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 2967, Revenue, dated the 15th November 1972, in regard to certain amendments to Revenue Department Notification II-1 No. 3987 (b) of 1971, published at page 2 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 8th September 1971, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

1973 மார்ச் 6]

69. Notification issued with G.O. R. No. 213, Revenue, dated the 1st February 1973, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and surcharge on entertainments tax to the benefit film show organised by the Ceylon-Students' Association, Ganga Hostel, I.I.T., Madras-36, on 4th February 1973 at Devi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

70. Notification issued with G.O. R. No. 2492, Revenue, dated the 16th November 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on entertainments tax to the benefit film show conducted in the City of Madras and in the districts in aid of the Flag Day Fund to be held upto 30th June 1973. [Laid on the Table of the House under sections 16 (4) and 8 (3) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939) and the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) respectively.]

B. Reports, notifications and other papers.

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1333, Labour and Employment, dated the 7th November 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950.

@ 53. Resume of work transacted by the Tamil Nadu Legislative Assembly on 13th November 1972 and from the 2nd to 15th December 1972. (Fifth Assembly—Fifth Session—Second Meeting and Sixth Session.)

[1973 மார்ச் 6]

இணைப்பு I

[285-ம் பக்கத்தில் உள்ள 261-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

A.—(a) The quantity of fair price sugar allotted to Tamil Nadu from January 1972 is as follows:—

(Metric ton.)

January 1972	9,818.0
February 1972	9,700.0
March 1972	10,000.0
April 1972	10,083.3
May 1972	10,083.3
June 1972	10,083.3
July 1972	10,083.3
August 1972	9,488.3
September 1972	9,488.3
October 1972	10,855.3
November 1972	10,855.3
December 1972	9,749.3

The quantity of fair price sugar allotted from the month of April 1972 includes 83.3 tonnes for distribution to pharmaceutical industry.

(b) Levy sugar is being supplied to domestic consumers on cards from January 1972. Enumeration of families was undertaken throughout the State of Tamil Nadu, and cards have been issued to each family. These cards are attached to 9,004 retail outlets. The scale of issue is as noted below in Madras City and larger towns:—

Family income and scale of issue (kg. per month)—

Rupees 300 and below—2 kgs.

Rupees 301 to 499—4 kgs.

Rupees 500 and above—6 kgs.

1973 மார்ச் 6]

In the rural areas the quotas are fixed by Collectors with reference to local conditions, subject to a minimum of 1 kg. per family. Generally the supply ranges from 1 to 4 kgs. per family.

விடை.—(அ) 1972 ஜனவரியிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கப் பட்ட சர்க்கரை அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(மெட்ரிக் டன்.)

ஜனவரி 1972	9,818
பெப்ரவரி 1972	9,700
மார்ச் 1972	10,000
ஏப்ரல் 1972	10,083.3
மே 1972	10,083.3
ஜூன் 1972	10,083.3
ஜூலை 1972	10,083.3
ஆகஸ்ட் 1972	9,488.3
செப்டம்பர் 1972	9,488.3
அக்டோபர் 1972	10,855.3
நவம்பர் 1972	10,855.3
டிசம்பர் 1972	9,749.3

1972 ஏப்ரலிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நியாயவிலை சர்க்கரையின் அளவில், மருந்தாக்கக் தொழிலுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 83.3 டன் அளவும் அடங்குகிறது.

(இ) 1972 ஜனவரியிலிருந்து வீட்டுக்காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்துவோருக்கு பங்கிட்டு அட்டைகளின்மீது விதிமுறைக் கொள்முதல் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் குடும்பங்கள் குறித்த கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப் பட்டது. எல்லா குடும்பங்களுக்கும் அட்டைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. இந்த அட்டைகள் 9,004 சில்லறை விற்பனைக்

[1973 மார்ச் 8]

கடைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னை மாநகரிலும் பெரிய நகரங்களிலும் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள அளவு வீதங்களில் சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது :-

குடும்ப வருவாய்

(மாதமொன்றுக்கு)
வழங்கப்படும் அளவு.

ரூ. 300-ம் அதற்குக் குறைவாகவும்	2 கிலோ.
ரூ. 301-லிருந்து ரூ. 499 வரை	4 கிலோ.
ரூ. 500-ம் அதற்கு மேலும்	6 கிலோ.

கிராமப்பகுதிகளில், உள்ளூர் நிலைமைகளையொட்டி ஒதுக்க அளவுகள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களால் வரையறுக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, அங்கு குடும்பம் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 1 கிலோவும் அதிகமாக 4 கிலோ வரை வழங்கப்படுகிறது.

இணைப்பு II

[289-ம் பக்கத்தில் உள்ள 263-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

1972-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நடைபெற்ற வன விலங்கு வார விழாவையொட்டி, கீழ்க்கண்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன :-

(1) சென்னை வாளுலியில், மின் துறை அமைச்சர், வனத் துறைத் தலைவர் ஆகியோரது உரைகள் முறையே 30-9-1972 அன்றும், 4-10-1972 அன்றும் ஒலி பரப்பப்பட்டன.

(2) 1-10-1972 அன்று மாலையில், சென்னை கிண்டியிலுள்ள சிறுவர் பூங்காவில், தமிழக ஆளுநரின் தலைமையில், பொதுக் கூட்டமும், கதம்ப நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன.

(3) 2-10-1972 அன்று, எழும்பூர் அரும்பொருட் காட்சியக அரங்கில், வன விலங்குகள் பற்றிய புனைப்பாடல், ஒலியக் கண் காட்சி நடைபெற்றது.

(4) கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களிடையே, வன விலங்கு களைப்பற்றிய கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன.